

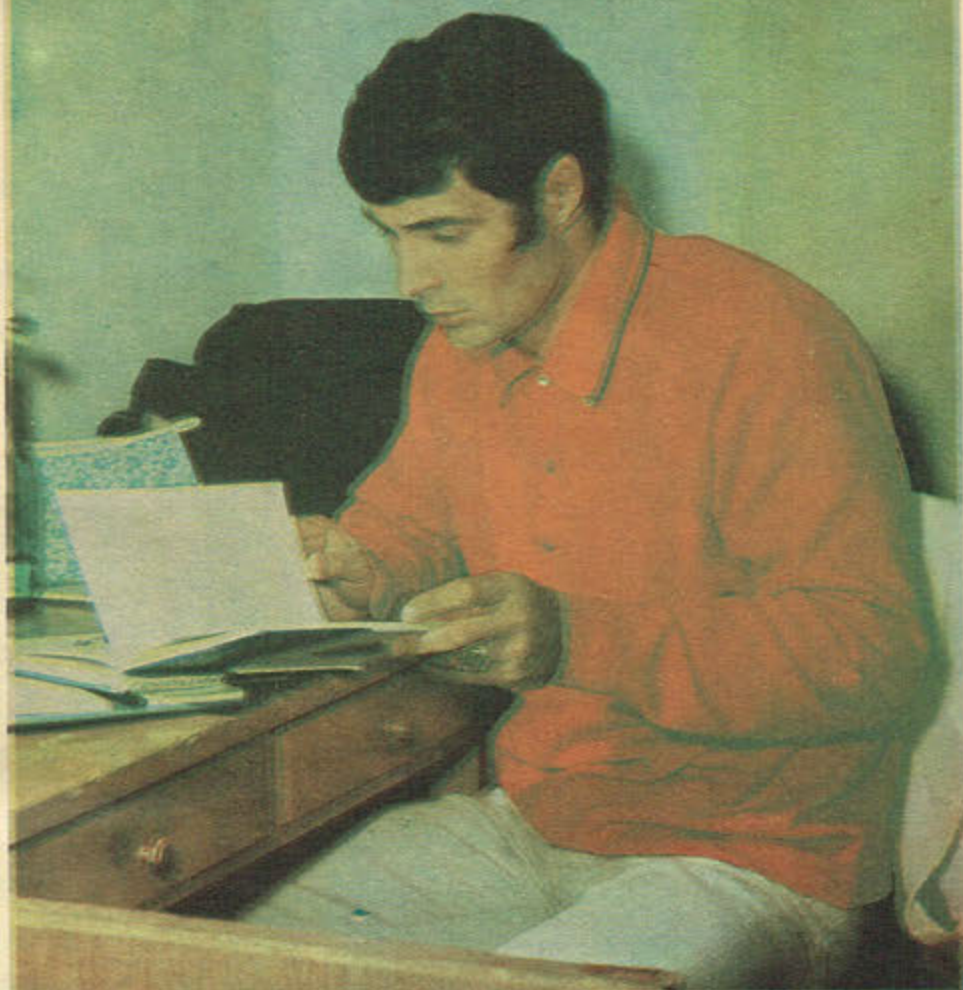
Старт

ИЛЮСТРОВАН
СПОРТЕН
СЕДМИЧНИК

Брой 2 • 15 юни 1971 • 25 страници

Издание на ЦС на БСФС

НАЙ-СИЛНИТЕ — В СОФИЯ
стр. 8—9

ПЕТЪР КИРОВ отново стана шампион! Ежедневното продължава — подготовка за световното първенство, подготовка за изпити във ВИФ „Георги Димитров“

ПОДЕМЪТ

Иван ДОНЧЕВ

Над социалистическата ни родина премина полът на ведрата и благодатна пролет. Ведрата, защото в една страна на социализма като нашата тя е обилно огрята от лъчите на свободата. Благодатна, защото бе означена с величаво събитие — Десетият конгрес на БКП, чието триумфално ехо звучи и тепърва ще звучи: „Всичко за благото

на човека — труженик и творец...“ Както за целия ни народ, така и за българските физкултурници и спортисти новият факел на бъдещото щастие е утвърдената от конгреса програма на партията на българските комунисти. Претворена в живота, тази програма означава изграждането на зряло социалистическо общество, създава-

нето на материални и духовни предпоставки за смел и дръзновен преход към комунизма. С директивите си за социално-икономическото развитие на страната през годините на шестата петилетка Десетият партиен конгрес осигурява ускореното разгръщане на научно-техническата революция, а това пък гарантира все повече свободно време на трудещите се, все по-добра възможност за системни занимания с физическа култура и спорт, за постигане на физическо и духовно съвършенство на младежта.

Богата бе пролетта и за нашата народна демокрация. Народът ни по призива на партията спонтанно и свободно се яви на референдум и каза своето безусловно „Да!“ на основния закон на социалистическата ни родина — Конституцията на На-

родна република България. Нова конституция, достойна за великото димитровско дело, конституция на победения социализъм, премислена и усъвършенствувана от всенародния ум, получила пълно одобрение, защото отразява грандиозните завоевания на нашия народ. Тя възвести по законен път ръководната роля на БКП в целокупния живот на страната, юридически закрепил насоките за по-нататъшното развитие на нашата държава, повели: „... държавата и обществените организации... да насърчават развитието на физическата култура и туризма...“

Тази ведрата обстановка на подем не може да не даде своя дълбок отпечатък и върху родното физкултурно движение. Нейните богати плодове напред ще берем.

И КЛАСИЦИТЕ
РАЗРЕШИХА
СПОРА

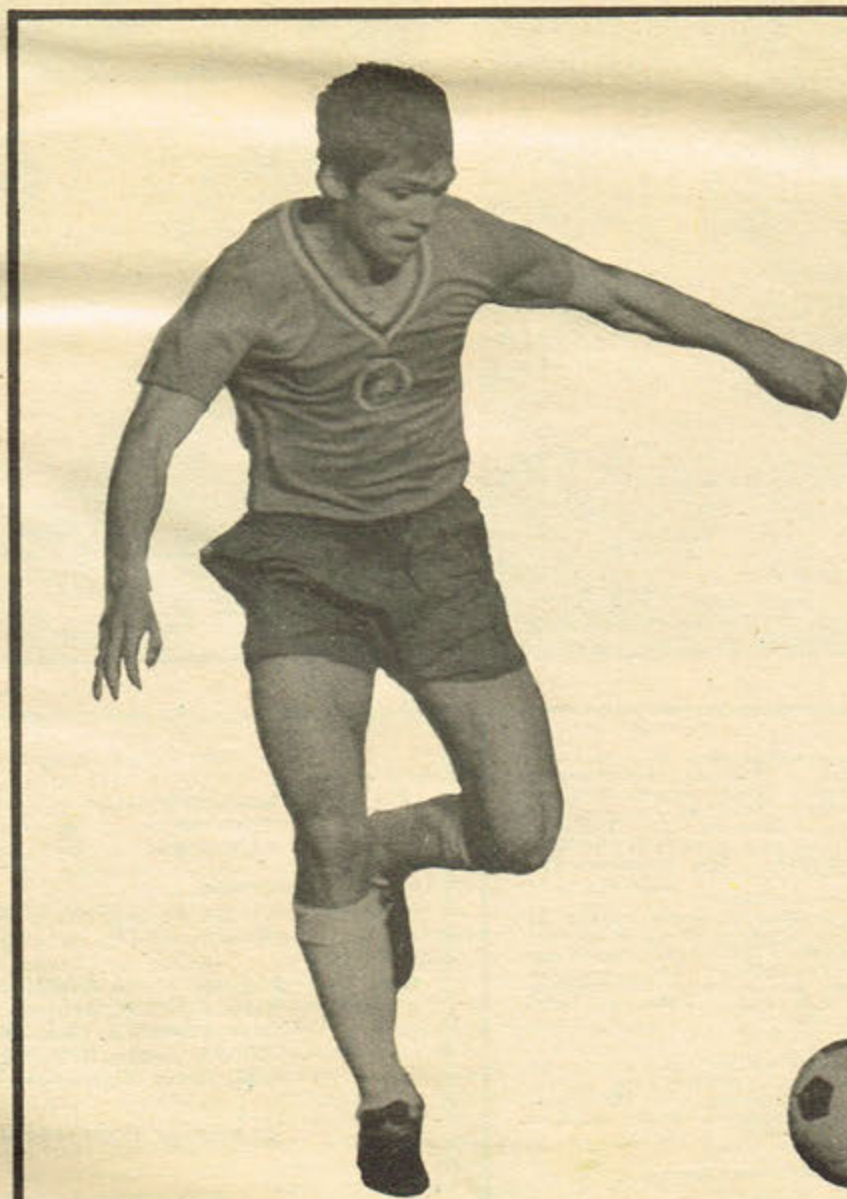
стр. 4

ЩЕ ИГРАЯТ ЛИ
ЖЕНИТЕ
С ДЯВОЛСКОТО
КЪЛБО?

стр. 10

ДВА КРЪГА
ПРЕДИ КРАЯ...

стр. 13

4 : 1

СЕМАФОРЪТ
Е ВДИГНАТ!

И ПЪТЯТ НА НАЦИОНАЛНИЯ ОТБОР ПО ФУТБОЛ В ЕВРОПЕЙСКИЯ ШАМПИОНАТ СТАНА ПО-ШИРОК. А ЗА ПОБЕДАТА В ОСЛО ОСОБЕНА ЗАСЛУГА ИМА ХРИСТО БОНЕВ, КОЙТО ОТНОВО ПОКАЗА СВОИТЕ ИЗКЛЮЧИТЕЛНИ КАЧЕСТВА.

МЪДРИТЕ ЗАВЕТИ

Ако сега беше жив, роденият на 18 юни 1882 г. велик син на българския народ Георги Димитров би бил на 89 години. Но той е сред нас със заветите си, с проникновените си мисли и с неуморната си дейност, които обилни плодове днес красят скъпата ни татковина, поела уверено пътя към изграждането на развито социалистическо общество, към комунизма.

Наред с огромните грижи и всеотдайната работа за укрепването и процъфтяването на младата ни социалистическа държава Георги Димитров неизменно подчертаваше своето изключително положително отношение към физическата култура и спорт. И сега звучат съвременно и пътеводно мъдрите слова на вождя и учителя:

„... На физкултурата у нас трябва да се гледа, както това е в Съветския съюз, като на извънредно важен фактор във великото дело на социалистическото строителство и за отбраната на родината...“

„... РМС трябва да има много близки връзки със спортните организации. Значителна част от младежта ще се възпитава чрез спорта, чрез физкултурата...“

„... Не са добри българци и българки, добри патриоти и патриотки ония, които не помагат според силите и възможностите си за всеобщото развитие и укрепване на физкултурното движение у нас...“

ТОВА СЕ СЛУЧИ...

Преди 15 години от 11 до 14 юни в Стокхолм се състоя всеобщата езда от олимпийската програма. Както е известно, поради забрана да се внасят коне в Австралия, конните състезания от XV олимпийски игри вместо в Мелбърн се състояха в Стокхолм. Купен успех постигна Генко Рашков (на снимката), като в тази, може би най-трудна олимпийска дисциплина се класира на първото пето място. От спомените на Генко Рашков, понастоящем съюзен треньор, научихме няколко любопитни факта.

Изпитанието по издръжливост в пет етапа по маршрут от 33 км с 45 препятствия (вирска 33) е било най-тежкото в историята на този спорт до ден днешен (в следващите олимпиади било облекчено). От 59 състезатели са завършили 36, а от 19 отбора са отпаднали 10. Много тежки контузии са сполетели ездачи и коне. Р. Фратев — най-добре класираният се българин в обездката, паднал, наранил лявата си ръка и главата и бил отнесен в болница в безсъзнание. К. Венков — третият от българския отбор — завършил, но конят му бил тежко контузен и на конкур-ипика не се явил. Генко Рашков със своята Еуфория завършил тежкото изпитание блестящо, което му позволило от 36-о място в обездката да отскочи на пето! Зад него останал европейският шампион от 1955 г. Рук от Великобритания, който издал прочутия расов кон на английската кралица Кънтерман III. Еуфория от източнобългарска порода

да изпреварила Кънтерман III и на следващия ден в конкур-ипика и по този начин не позволила да бъде изместена от петото място. Олимпийски шампион станал Кастенман (Швеция).

Това бе за мене — разказва Г. Рашков — първото международно изпитание. Противниците ме преизхождаха с богатия си опит и с расовите си коне. В навечерието на заминаването ни за Стокхолм ми попадна един съветски стих, който си го повтарях по време на цялото състезание:

Да бъдеш комунист е трудно — да и службата народна — дело

сложно. Ще трябва вечна работа, борба, да направиш невъзможното

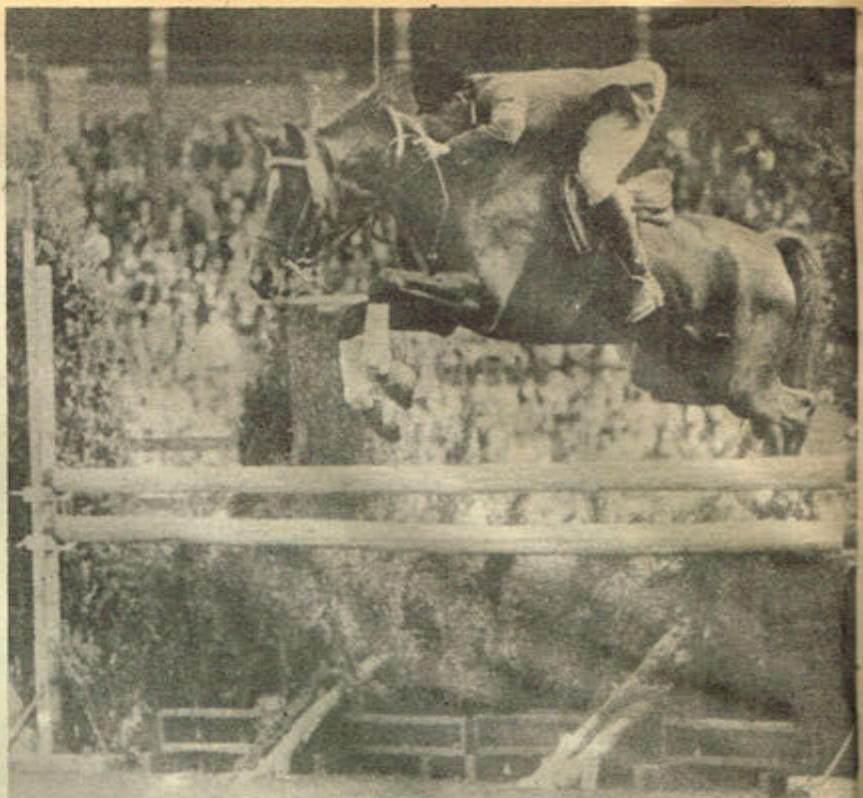
възможно! Като млад комунист тогава се стараех да превърна великопния стих в действителност...

115 години от рождението на Димитър Благоев (14 юни) — осново-

положник на БКП. Физическата култура и спортът са област от дейността му, на която той е отдавал още в онези времена немалко значение. Дядото, като учител във Видин, от правя искане до Министерството на просветата за въвеждане на физическото възпитание като задължителен учебен предмет. С негова помощ по-късно е бил редактиран първият устав при учредяването на спортния клуб „Славия“.

35 години (20 юни), откакто Джес Оуенс пробягва 100 м за 10,2 сек. Този световен рекорд бе подобрен едва след две десетилетия — през 1956 г. от Уилямс и Мърчисън.

15 години от завършването на шестата колоездачна обиколка на България (18 юни), спечелена от Д. Колев (Торпедо), следван от Н. Христов, Ил. Кръстев, В. Коцев, Хр. Лалев и Ив. Георгиев. Отборен победител — „Торпедо“ (Д. Колев, К. Илиев, И. Ст. Георгиев).

ПО ТРУДНИЯ ПЪТ КЪМ РЕКОРДИТЕ

Деца, момчета, почти мъже, събрани от цялата страна, с различни характери, различни навици. В началото никак не е леко. Майките често идват, обикалят от страни, стоят край басейна на много тренировки. От провинцията се обаждат по телефона, питат, разпитват по десет пъти все за едно — добре ли е момчето им, учи ли се, слуша ли... Преподавателите Любомир Милковски и Илия Янев отговарят също все едно — добре е, учи се, слуша... Всъщност и между тези тридесет млади плувци, най-добрите в страната, събрани в интерната за високо спортно майсторство „Олимпийски надежди“, има и силни и по-слаби ученици, и палави и по-тихи деца, така както навсякъде, но това вече са си проблемите на преподавателите, които са поели функциите и на родители. Два часа за тренировки по плуване преди обед, два часа — след обед. През останалото време обучение се води така, както във всички гимназии. Само че самоподготовката минава вече не под контрола на родителите, а на възпитателката Елена Испирска.

В началото се делят на софиянци, варненци, великоградчани, момчета от ЦСКА „Септемврийско знаме“, от „Левски—Спартак“. Междувременно след това вече всички деления изчезват. Всеки избира приятелите си според вкуса си. На състезанията момчетата отново се делят от името на своите дружества, но това вече не е съпроводено с голямото напрежение, което пораждат непознатите състезатели. Та всеки ден, всяка тренировка е и общо състезание за тях. Всеки иска да

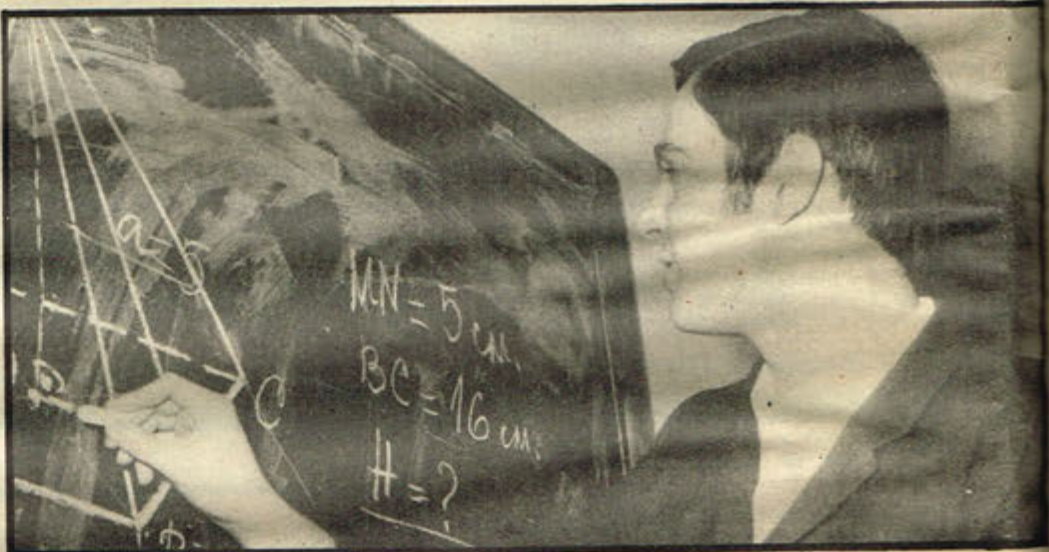

Два часа преди обед, още два часа след обед — толкова продължава ежедневната тренировка на младите плувци. Това изисква немалко то вървят Г. Ненчев, Ан. Попов и трудният път към рекордите, по които Ив. Мутафчиев... (на снимката го ре).

Но преди всичко всеки трябва да бъде добър ученик. Нима може някой да мине в днешните години на технически прогрес без солидни знания по математика? Това добре разбира и Л. Стоев (снимката най-горе вдясно).

А вечерите са за приятелите, за музиката, за интересните книги. Вечерите са приятни и за Д. Атанасов, Ст. Георгиев и Д. Пеев... (снимката вдясно).

Снимки: Петър СПАСОВ

ИЛЮСТРОВАН
СПОРТЕН
СЕДМИЧНИК

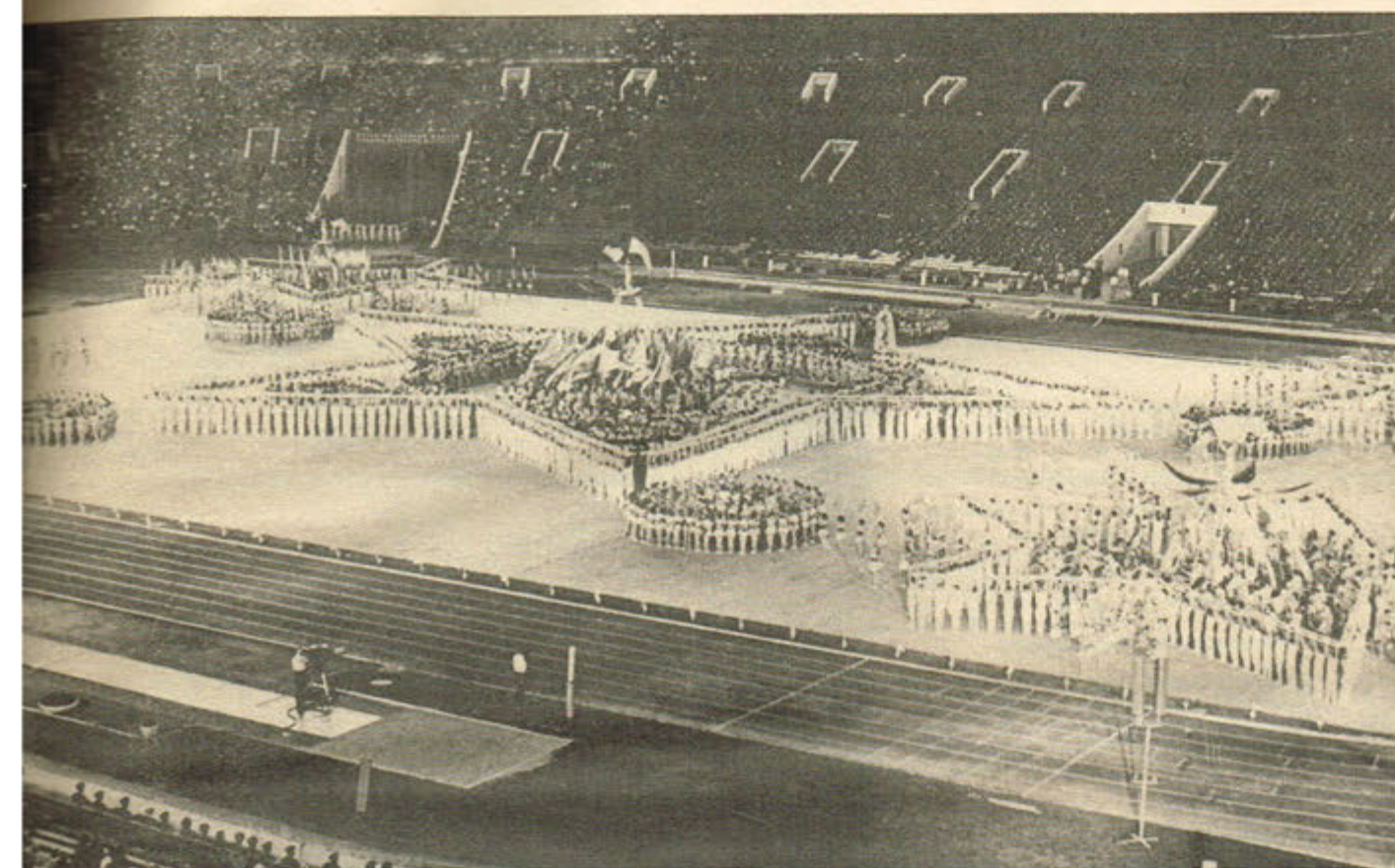
СОФИЯ
СТАДИОН „ВАСИЛ ЛЕВСКИ“
ИНДЕКС 20121

РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ: главен редактор — Недялко ДОНСКИ, Асен НЕЙКОВ, Богомил НОНЕВ, Ваня ВОЙНОВА, Вълко ПЕТРОВ, Ешуа АЛМАЛЕХ, Иван ЖЕЧЕВ, Климент ВЕЛИЧКОВ, Маргарита РАЙГЕЛОВА, Митко ЕКСЕРОВ (отговорен секретар), Никола КОСТАДИНОВ, Павел ВЕЖИНОВ, Петър ХАДЖИЙСКИ, Ясен АНТОВ.

ДЪРЖАВЕН ПОЛИГРАФИЧЕСКИ КОМБИНАТ „ДИМИТЪР БЛАГОЕВ“

Старт

Червената олимпиада

Момент от тържественото откриване на IV спартакиада на народите на СССР.

Световният рекордьор и олимпийски шампион на троен скок Виктор Санеев ще има достойни съперници в предстоящите финали на спартакиадата.

ПРАЗНИК НА МЛАДОСТТА

В първите години на победилата-ветската власт „повикаха“ на старт всички физкултурни организации състезания довчерашните будьо-ни, матросите от Кронщадт и са, колхозниците от Украйна и ловците от Далечния изток... 1928 г. младите съветски спор-ти организираха своята най-голя-ма спартакиада. Незабравим ден ще не тържественото откриване на овския стадион „Динамо“ с три-за 40 хиляди зрители! Дорево-онната столица имаше стадион с-хиляди места... Това бе и пър-голямо интернационално спор-състезание на съветската стра-а в спартакиадата участваха-чуждестранни спортисти. И каква-ържима радост се разливаше по-уните, когато сибирецът Корниен-пробяга 100 метра за 10,8 сек.,-сковчанката Шаманова скочи на-кина 5,51 метра!

Растеше силата на СССР, укрепва-едиците и на съветските спор-к. След победата на олимпийски-игрите през 1952 г. в Хелзин-навечерието на следващия-ийски старт в Мелбърн се ро-дащата за създаването на „чер-те олимпиади“.

Във втората спартакиада на народите СССР стартира през 1955 г. По-от 20 милиона младежи и де-записаха имената си сред уча-ците. За първи път представите-на републиките от Средна Азия,-азието, Молдавия показваха-напредък в съвременните-дисциплини — напълно не-в близкото минало в тези-статисти райони. Задълго останаха-спорната световните рекорди на-нина на 3000 м с препятствия,-ноградова в атлетическия пото-на шамгиста Воробьов.

Във втората спартакиада на народите СССР стартира през 1955 г. По-от 20 милиона младежи и де-записаха имената си сред уча-ците. За първи път представите-на републиките от Средна Азия,-азието, Молдавия показваха-напредък в съвременните-дисциплини — напълно не-в близкото минало в тези-статисти райони. Задълго останаха-спорната световните рекорди на-нина на 3000 м с препятствия,-ноградова в атлетическия пото-на шамгиста Воробьов.

Във втората спартакиада на народите СССР стартира през 1955 г. По-от 20 милиона младежи и де-записаха имената си сред уча-ците. За първи път представите-на републиките от Средна Азия,-азието, Молдавия показваха-напредък в съвременните-дисциплини — напълно не-в близкото минало в тези-статисти райони. Задълго останаха-спорната световните рекорди на-нина на 3000 м с препятствия,-ноградова в атлетическия пото-на шамгиста Воробьов.

ви категории нито един от шампионите на първата спартакиада не запази титлата си, а от 38 дисциплини в леката атлетика 24 победители бяха дебютанти. Месеци по-късно представителите на СССР, преминали през огъня на голямата борба на спартакиадата, излязоха на олимпийския стадион в Рим, за да донесат голямата победа на социалистическия спорт — 103 медала (43 златни, 29 сребърни и 31 бронзови). Само шампионите на „червената олимпиада“ във вдигането на тежести — Минаев, Бушуев, Куринов, Воробьов и Власов — спечелиха 5 от 7-те златни олимпийски медала!

Третата спартакиада, започнала през 1963 г., показа, че в Съветския съюз няма кътче, където да не се вее спортният флаг. С изключителни темпове се развиваше строителството на модерни бази — повече от 100 големи стадиона, 92 плавни басейна, около 4000 футболни игрища...

Растеше не само масовата база на съветския спорт. Във финалите, където право на участие получиха 10354 спортисти, бяха представени 40 националности на СССР. Така спартакиадата се превърна в празник на истинска всенародна дружба.

На висота бяха и постиженията на най-силните. Повече от 1200 души покриха нормата за майстор на спорта, а само във финалите „паднаха“ 7 световни, 7 европейски и 32 всесъюзни рекорда.

Една от победите на III спартакиада бе високото равнище на масовия ученически спорт. Стартираха 16 милиона юноши и девойки. Много от тях се състезаваха наравно с възрастните, а 48 покриха майсторска норма. Сред тези ученици се появи Галина Прокуменчикова, спечелила в Токио първия олимпийски медал за СССР в плуването.

Четвъртата спартакиада бе невиджано тържество на успехите на съветската младеж. В чест на 50-годишнината на Великия октомври още в първия етап — през 1967 г. — бе поставен абсолютен световен рекорд на масовост в едно състезание: преди да се излъчат финалистите, на старт застанаха 85 милиона души! В заключителната част участваха 16354 спортисти: в 23 дисциплини сред възрастните, в 19 за юноши и девойки и в 16 технически дисциплини на ДОСААФ. На IV спартакиада се водеше спор за 2189 медала. В пресцентъра работеха над 1000 акредитирани журналисти, сред които поведени 100 чуждестранни кореспонденти и специални пратеници. Предаваха репортажи десетки радио станции и телевизионни компании.

В тази спартакиада на изключително високи резултати, в навечерието на Мексиканската олимпиада за четвърти път победители станаха отборите на Москва, които са неизменни първенци в досегашните „червени олимпиади“.

ПЕТАТА — НА СТАРТ

Сега цялата съветска страна е превърната отново в необятен и развълнуван стадион. Десетки милиони спортисти са развели знамето на традиционната V спартакиада на народите. В далечния Ямало-ненеци окръг на Тюменска област е още зима. Почти до Северния полярен кръг рабoтниците от Гиданския рибен завод проведоха своята спартакиада. Всъщност тук е трудно да се раздели зимната от лятната — имаше състезания с шейни, водени от елени, стрелба, хвърляне на тинзян (нещо като ласо), хвърляне на брадва и други национални спортове на ямалците. Но започнаха и състезания по лека атлетика под девиза „Бягайте за здраве“, в който масово стартираха еленовъди, ловци, рибари...

И в същото време на хиляди километри от бреговете на Каспийско море, под същия ален флаг на спартакиадата по нажежените писти на най-южната република — Туркмения, вече са излъчени 120 нови майстори и 441 кандидат-майстори на спорта, а първи шампиони станаха майсторите на народната борба „голеш“...

Сред неувяхващата зеленина на Абхазия и Аджария се раждат нови и нови имена в грузинския спорт. Тези дни в Тбилиси турнирът на джудистите показа, че те нямат равни на себе си не само в СССР. С голям ентузиазъм тук спортистите излизат на старт в спартакиадата, която е посветена на 50-годишнината от създаването на Съветска Грузия.

И докато в слънчева Киргизия на тържественото откриване на републиканския финал на спартакиадата факелът с олимпийския огън бе в ръцете на 17-годишния ученик от 27-о училище във Фрунзе Александър Абушахметов, вече носител на сребърен медал от миналогодишното световно първенство по фехтовка за юноши в САЩ, докато неговите сънародници си оспорваха титлите по баскетбол, волейбол, хандбал, стрелба с лък, лека атлетика, вдигане на тежести... на север над Нева пъстрееха спортните знамена на ленин-

Масово упражнение на учениците от професионално-техническите училища, изтъкано от красота и ритъм.

градци. На красавец стадион „Киров“ дефилираха 2000 спортисти. Тук бяха представителите на 14-те района на града герой, които в навечерието на тържествения ден организираха невиджани досега щафети. Само в Кировския район стартираха 130 отбора, а в Калининския — 110...

Няма човек в Минск, който да не познава Саша Медвед. Всъщност имал приятел на борбата в света, който да не знае за двукратния олимпийски и шестократен световен шампион? Зад този колос, приковал в десница аленото знаме, гордо вървяха участници в спартакиадата на Белорусия...

В много републики спартакиадите са ежегодна традиция. Сега в рамките на V всесъюзна спартакиада узбекистанските спортисти провеждат своята XV републиканска спартакиада. От урната с вечния огън при паметника на загиналите 14 ташкентски комисари пламна факелът, носен от световния шампион — бореца Казаков, а в последвалите дни на интересна борба особена радост изпита ветеранът на съветския стрелков спорт Рибченко, който спечели три златни медала и подобри един рекорд...

Нетърпеливите одески кореспонденти излязоха в открито море, за да посрещнат китоловната флотилия „Съветска Украйна“. Те знаеха от

радиограмите не само за трудовите победи на този колектив, останал 8 месеца сред морски бури и урагани, но и за победителите в спартакиадата, организирана на борда на флагманския кораб със състезания по волейбол, баскетбол, шахмат, тенис на маса и городки...

От всички републики на СССР прииждат новини за хода на спартакиадата. Това е предпоследният етап, който ще определи участниците във финала — през юли в Москва и Рига.

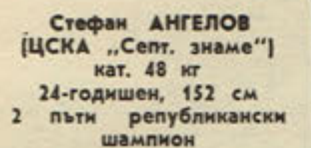
Петата спартакиада на народите на СССР е не само внушителна манифестация на милионния съветски спорт. Тя обхваща тази година само дисциплините на олимпийската програма. Спортистите и отборите се съревновават и класирането се отчита по олимпийската система, а във финалите ще участват само спортисти с майсторски норматив. Очевидно това ще бъде един невиджан досега преглед на спортното майсторство, трамплин към още по-големи успехи на съветските спортисти в олимпийските игри през 1972 г.

Москва — София

Людмил НЕДЕЛЧЕВ

Борис БУТРАКОВ
[„Левски—Спартак“]
кат. 74 кг
28-годишен, 173 см
3 пъти републикански
шампион

Стефан АНГЕЛОВ
[ЦСКА „Септ. знаме“]
кат. 48 кг
24-годишен, 152 см
2 пъти републикански
шампион

Димитър МАНЧОРОВ
[Пловдив]
кат. 82 кг
23-годишен, 175 см
2 пъти републикански
шампион

Петър КИРОВ
[„Академик“ — Сф]
кат. 52 кг
28-годишен, 165 см
6 пъти републикански
шампион

Стоян НИКОЛОВ
[Соф. окръг]
кат. 90 кг
22-годишен, 183 см
1 път републикански
шампион

Христо ТРАЙКОВ
[„Левски—Спартак“]
кат. 57 кг
23-годишен, 165 см
4 пъти републикански
шампион

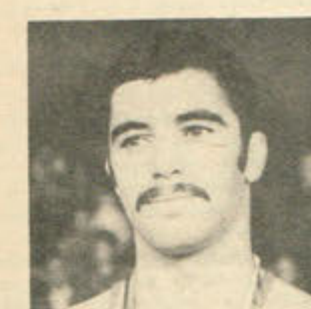
Камен ЛОЗАНОВ
[Михайловград]
кат. 100 кг
23-годишен, 183 см
1 път републикански
шампион

Георги МЪРКОВ
[„Левски—Спартак“]
кат. 62 кг
24-годишен, 167 см
3 пъти републикански
шампион

Александър ТОМОВ
[„Левски—Спартак“]
кат. над 100 кг
22-годишен, 191 см
2 пъти републикански
шампион

Недко НЕДЕВ
[ЦСКА „Септ. знаме“]
кат. 68 кг
21-годишен, 167 см
2 пъти републикански
шампион

«Класиците» с подобрена форма

ПРЕДСТОИ НИ ГОЛЯМА БИТКА

Старши треньорът на националния ни отбор по класическа борба Филип Кривиралчев не е от словоохотливите. По принцип той е човек на делата, а не на думите. Особено труден е за интервюиране сега, в навечерието на световното първенство по борба, на което домакин ще бъде България... И все пак:

— Какво очаквахте от 25-то, юбилейно републиканско лично-отборно първенство по класическа борба в Ловеч?

— Да видя нивото на подготовката за световното първенство на всеки кандидат за националния отбор. И по-точно — слабостите, които ще трябва да се отстраняват.

— По-конкретни впечатления!

— Преди всичко бих отбелязал чувствителното подобрение на тушовата ефективност в срещите на това първенство. Открито казано, на световния тепих това е едва ли не условие № 1 за успех.

— Какво не Ви задоволява в настоящия момент!

— Това е ниското темпо, с което някои борци провеждаха срещите си на тепиха в Ловеч, т. е. скоростната издръжливост все още не е на необходимата висота. Разбира се, няма защо нещата да се драматизират, тъй като има време за тяхното оправяне.

— Някои характерни особености на това първенство!

— В сравнение с миналогодишното участниците бяха по-малко на брой, а качеството на схватките бе по-добро. Освен на предварителната подготовка това го отдавам и на факта, че съгласно новата наредба на ФИЛА (Международната федерация по борба) състезанията се състояха не за три, а за четири дни. Това създаде по-голяма ритмичност, удължи чувствително времето за възстановяване на силите в паузата между кръговете. А и домакините бяха създали идеални условия за участниците! Най-силно впечатление ми направи настъпателният стил на кандидатите за националното трико, тяхната агресивност.

— На какво се дължи това!

— Сперничество в отделните категории оказва своето влияние. Тази година по решение на ФИЛА не се състоя европейско първенство и във всяка от тях има само по едно вакантно място за разлика от други години, когато на европейското първенство участвуваше един борец, а на световното — друг... В Ловеч отсъствуваше поради болест само един от кандидатите за националното трико — В Цинцаров (ЛС — кат. 90 кг).

— Нещо за съдийството!

— Считаю, че участието на двамата неутрални съдии от Югославия Арсич и Терзич спомогна за нормалния ход на състезанията, в които през други години някои наши арбитри претърпяваха „мечешки услуги“ на отбори и борци, водени от дружествени „интереси“. Впрочем югославските гости са едни от най-изтъкнатите международни съдии в света!

— Какво предвижда подготовката на националния ни отбор в оставащите дни до световното първенство!

— След двуседмичен активен отход започват тренировки 30 борци. В този списък влизат шампионите плюс останалите проявили се състезатели на първенството в Ловеч. Ще доусъвършенствуваме техниката, ще се работи и за рязкото повишаване на скоростно-силовата издръжливост. Очаквам в шата столица ожесточена конкуренция. Предстои ни голяма и трудна битка! С амбиция сме да излезем от нея с чест!

Материалите за републиканското лично-отборно първенство по класическа борба в Ловеч написа Веселин ЛЕСИНГЕРОВ.

Филип КРИВИРАЛЧЕВ, старши треньор
«ЛЕВСКИ-СПАРТАК»
В ШАМПИОНСКИ
СТИЛ

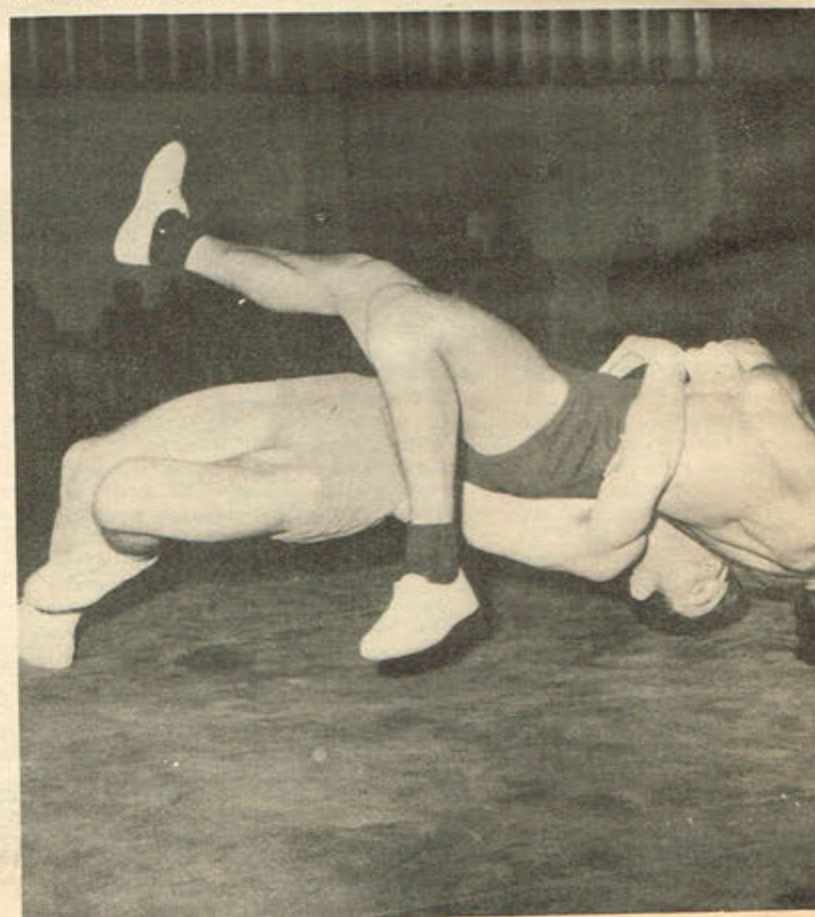
Завършилото в Ловеч тазгодишно 25-о юбилейно републиканско първенство по класическа борба бе в центъра на вниманието на местната спортна общественост. Четири дни зрители в закритата зала следяха като голям спектакъл спора на 128-те борци от 15 отбора за шампионските титли. Кой ще бъдат техните носители? Ще запази ли позициите си на отборен първенец през последните няколко години съставът на „Левски—Спартак“? Или пък ще отстъпи високото звание другиму? Ще се излязат ли млади сили на тепиха?...

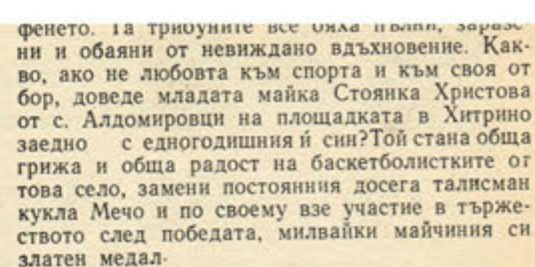
Първенството отговори на тези въпроси. И като че ли една от най-ха-

рактерните особености в националното представяне на „Левски—Спартак“ във всяка една категория. Нещо повече — негови състезатели се окичиха с златни медали. Съвременните им съотборници донесоха в общия успех. В крайна сметка „синьо-белите“ убедително шампионски стил изпревариха в борбата, заемайки първото място с 100 точки! Заслугата е и на им треньор Слав Славов, който ги преведе през всички превратности в отделните първенства.

Но в борбата, както и в спорта, има не само шампионите, има и не само шампионите. В Ловеч втори стана отборът на „Академик“ с 89 точки (борецът Димитър Добрев), а трети — борците на ЦСКА „Септ. знаме“ (Михаил Ангелов) —

Обективът е „хванал“ Георги МЪРКОВ [„Левски—Спартак“ — кат. 62 кг] в момент, когато поставя съперника си в критично положение.

Безброй са примерите на любов и всеотдайност, на благородство и спортсменство. И те направиха от селската спартакиада почти олимпиада — по идеали, дух и чистота. Почти, но не съвсем... Тъй като и сега не липсваха тъмни петна, нацапани от опити да се напипа „на баницата мекото“, да се заобиколи с измама и лъжа и писаната наредба, и неписаните закони на честта и довели до отстраняването на 17 лекоатлети, на 4 плувци, на борци и шангисти, на цели отбори. А и до някоя компромиси.

Финалите на XI републиканска селска спартакиада пак събудиха някои мисли за бъдещето на селския спорт. Мисли, свързани с вече традиционните недостатъци на наредбите за правоучастие, които почти всяка година се обръщат на 180 градуса и които се коренят във все още неизяснения докрай статут на спортистите от селата. И станали вече съвсем актуални с преминаването към по-висш етап на кооперативния строй. Създаването, структурата и организацията на аграрно-промишлените комплекси — рожба на тенденцията за по-нататъшното изравняване на селския труд и бит с тези на жителите от града, налагат и ново тълкуване на понятието „селски спорт“. И може би на смяна на изискването за селско местожителство ще дойде принадлежността към селскостопанския труд, може би в бъдеще ще правим не селска спартакиада, а спартакиада на трудещите се от селското стопанство (с всичките му отрасли и форми)? За да се запълнят принципните празноти в наредбите и правилниците, за да се разпали искрата и сред онези близо 33 процента от населението на страната, които живеят в около 120 градчета с определен селскостопански облик и в които физическата култура и спортът линейно поради ненамерено досега организационно русло...

Плиска — София

Петър ХАДЖИЙСКИ

Снимки: Йордан СКРИНСКИ

ПОРТИ КАТО ОЛИМПИАДА...

освират стройните колонии на спортисти-муженика думва неугасващият огън на дъга, тържествено отекват думите на разобличение: „лучи „Мила Родино“ над нас в парадна българска столица Плис-Ратуват е тъй възнуващ — почти каменната Заключва на пилона флагът на европейската селска спартакиада и олимпийски дух на благородна спортна борба над за пет дни древните Аспарухови земи Шумският вятър, Дюнавата го най-голям спортен от минералните води и в продължителен ден преследва за кратко път на минералите, за да се сподели в минералите, за да минералите трепне в минералите и в областта на спортния ден човане след политическия реванш Плис-Ратуват на ДН и БДН от 2 часа до 10 ч. те конфискуват с добри и издигнат във вратата. Конфискуват на четири едно стъпало отгоре на него издигнат след, а неговите труднишки плутичарскиности съобщено да живеят, да се държи в спортен.

обекти, за да превърнат в празник пет
на спортната. Намериха тогавашното
и старата организация на
спорт, преорients спортно съоръжение
и да не изпускат и взаимодействие
на цялото общество от ограда. А
и истинска следа, да се започне с
и спортният форум на селския спорт,
и в бъдеще модерната игра и волейбол-
ландшафт в Плевна, електронизираните
спортисти бавно бавно кортосе в Хитри-
и в с. Тодор Икономово и
не обекти, изградени за спортната,
и не остават други!

...финалът на спорт, високо спорт-
...ство, при комунистически добро-
... — присигнат лозунг на нашето
... диктаторско негреското пред
... и в същото на състезателите. Този
... не измисля с промяната през
... обидна, но благодар-

НАДВОЮСТТА — РЕКОРДНА

...издана спартакиадата на
...второто десети-
...Малцина вече си
...един човек, който
...на всичко досега.
...и организатор, и дви-
...селският Брън-
...доса истина. За-
...на селския спорт не
...по признание. И
...виданото в Плиска
...думата на глав-
...Иван Попов:

Още преди началните стартове падна и
ият рекорд: пристигнаха 2700 участници.
7 окръга — невиджана досега масовост.
о превърна тази проява в най-голямото
езание в страната за годината. В прото-
те на спартакиадата не бяха записани са-

И МАСОВОСТ, И МАЯСТОРСТВО — селските борци
зарадваха с проявите си на тепиха в с. Тодор Икономово.

мо имена на състезатели от Габровски окръг — те не дойдоха в Плиска, изглежда, не само поради пословичната си пестеливост, а защото са си спестили и усилията за развитието на спорта сред селското население от окръга. Но габровската „шега“ не помрачава общото впечатление за пораснали грижи за внедряване на физическата култура и за масовизирането на спортовете сред младежта и трудещите се от селата. Особено радват плодовете от съвместните усилия на комсомолските организации и органите на БСФС за развитието на основните спортове: лека атлетика — 21 отбора с 400 състезатели, плуване — 15 окръга със 132 плувци, както и на традиционните и любими на село борба — 450 участници от 20 окръга и конен спорт — 122 ездачи с 264 коня от 16 окръга.

МАЙСТОРСТВОТО ПОРАСНАЛО

На шуменския хиподром звъни камбана, после кон и ездач политат над препятствията, за да преминат паркура без грешка. Едва сега развълнуваните трибуни виждат, че шампионът е още съвсем момче. Малко, но добре познато на любителите на конния спорт. Защото 15-годишният Митко Василев от врачанското село Галиче едва на десет години яхна за първи път своята Евгяна с помощта на местния треньор Илия Рачев. Тогава кобилата почти не реагира, тя просто не усети тежестта на жокея, но сега послушно се покорява на вече опитния майстор и го носи от победа към победа. За да достигнат през миналата година и до най-високия си връх — балканската титла от юношеския шампионат по скачане

МАЛЪК, А ПЪК ШАМПИОН — Митко Василев с Евгяна бе един от най-добрите ездачи на турнира по конен спорт.

на препятствия в Крайова. И до признанието на съюзния треньор Рашко Фратев, който говори за двамата като за най-големите надежди на българския конен спорт. А за да станат надеждите реалност, сега три пъти седмично курсът от техникума по селскостопанско машиностроене в Козлодуй преминава до родното Галиче и тренира, тренира. Шуменските призове за Митко и Евгяна също ще останат с него мръвещ блясък, защото бяха спечелени в спор с почти всички национални състезатели, с около 20 майстори на спорта, в едно състезание без precedent в страната.

И схватките на борците — динамични, оспорвани, майсторски — показваха, че не пресъхва изворът на таланти, че селото още пее юлчината песен на борбата. Не видя ли тук бъдещите си приемници първият наш олимпийски шампион Никола Станчев, довел на селския тих борците на Бургаски окръг? Може би — иначе защо ще се усмихва доволно дори и когато неговите губят.

На единадесетата спартакиада имаше и рекорди: 4 на атлетите, по 3 на шангистите и плувците. Зад някои от тях наистина са записани скромни постижения, но и те, и другите цифри след имената на победителите показват, че поскъпва цената на шампionsките медали, че расте майсторството на селските спортисти.

ДОБРОДЕТЕЛИТЕ И... ОТРОВИТЕЛИТЕ

Пламъкът на всеотдайността повече и по-често пленява сърцето на зрителя дори от виртуозното майсторство. С воля и себепристра-ние воюваха на терените на спартакиадата хи

ЖЪТВАТА
НА ОКРЪЗИТЕ

Борбата за челото на XI републиканска селска спартакиада, която се състои от 9 до 13 юни в няколко села на Шуменски окръг с център с. Плиска по 9 спорта — лека атлетика, плуване, свободна и класическа борба, конен спорт, баскетбол, волейбол, вдигане на тежести, футбол и колоездене, — отново премина под знака на старото съперничество между Пловдивски и Софийски окръг, завърши с победа на пловдивчани и донесе традиционното укрепване на позициите на домакините от Шуменски окръг. Комплексното класиране точно отразява положението от окръзите грижи за селския спорт и плодотворно от тях: 1. Пловдивски окръг, 2. Софийски окръг, 3. Старозагорски окръг, 4. Шуменски окръг, 5. Варненски окръг, 6. Русенски окръг, 7. Врачански окръг, 8. Толбухински окръг, 9. Плевенски окръг, 10. Ловешки окръг, 11. ГС на БСФС в София, 12. Бургаски окръг, 13. Видински окръг, 14. Сливенски окръг, 15. Пазарджишки окръг, 16. Търговишки окръг, 17. Ямболски окръг, 18. Великотърновски окръг, 19. Разградски окръг, 20. Кюстендилски окръг.

ПРОБЛЕМИ НА МАСОВОТО ОБУЧЕНИЕ

Плуването лято вече е в своя разгар. И навсякъде в страната се работи за изпълнението на партийната повеля всеки младеж и всяка девойка да се научат да плуват.

Поместваме статия на френския специалист Пиер МЕНО, който споделя много интересни мисли за обучението по плуване и на първо място на обучението със спортна насоченост.

7. Последователно коригиране на грешките във всяко движение.
 8. Съставяне на хомогенни групи.
 9. Свобода на действията на детето, което преди всичко трябва само да избере своя основен стил.
 10. Възможност да бъдат използвани твърде скоро състезателни елементи (25 м само с крака и дъска напр.).
- Практически това обучение може да бъде реализирано най-лесно от колективни треньори. То е възможно във всякакъв вид басейни и за всички, които придобили минимум технически познания.

У РОКЪТ по плуване, организиран като тренировка, вече е възприет от всички, тъй като изглежда най-добър — психологически и

физиологически — за децата от 6 до 12 години.

Ние мислим, че не е възможно пълно уеднаквяване на уроците и на тяхната последователност. Те зависят много от мястото, където се води обучението, и треньорът трябва да се съобразява с това (треньорът ще избере един ред на упражненията, когато ги води в дълбок басейн, и съвсем друг — в плитък басейн). От друга страна, планът за работа е различен за различни групи — имат значение и възрастта на децата, и опитът на треньора. Затова е трудно да се приеме план с точна последователност на упражненията.

Последователните етапи на обучението също така ще бъдат преминати от различните деца с упражненията, които леко се различават. Много често се налага един и същ етап да прескочат един етап, за да се върнат по-късно към него; друг път ще бъде нужно треньорът да се върне доста поназад, за да намери по-правилния път за напредък на своите ученици. Точно затова последователността на известните упражнения трябва да бъде винаги конкретно определена от треньора, който се съобразява с бързината на усвояване на отделните елементи. В този процес се налага максимално индивидуализиране на работата.

Във основа на направените опити и мисли ние сме убедени в необходимостта по голяма част от всеки урок да бъде поставена за динамични упражнения и плъзганя, ние стигнахме до заключение, че е нужно (и задължително) да бъдат ясно разграничени упражненията в движението и упражненията на място, за да може напредъкът във всички тях да бъде хармоничен.

Ние препоръчваме урокът да бъде разделен по време на три части, като две трети от тях бъдат посветени на упражненията в движението и една трета — на упражненията на място. Тези два вида упражнения трябва да се редуват, като заниманията без движение да не продължават повече от 3—4 минути. Не трябва да претоварват също във водата, като се дава предимство на упражненията за дишане.

*

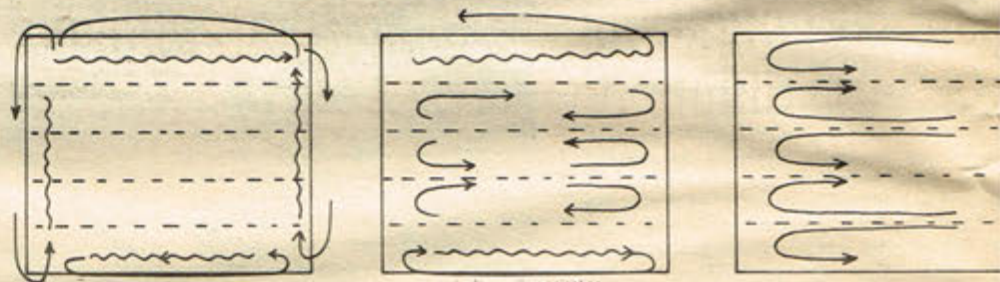
В заключение трябва да се каже, че масовото обучение е най-ефективно, когато извършва не от отделен треньор, а от екип от няколко инструктори. По този начин може максимално да се използва площта на басейна, а и всяко дете е винаги под контрола на учителя...

Авторът на статията предлага три варианта за най-рационално използване на басейните при масово обучение.

При първия съвсем начинаещите плувци обикалят около стените на басейна. По този начин всяко от децата е непрекъснато под погледа на инструктора, който може да коригира грешките му. Спазени са и нормите за сигурност.

Вторият се използва за заемане на плувно положение с помощта на дъска.

Третият е за по-напреднали плувци...

бе си, нуждата да постигнат някаква цел (например да преплуват, без да спрат, известна разстояние с дъска и само с удари на краката) им позволява да придобиват с помощта на състезателния елемент онези качества, които ще бъдат нужни на бъдещия майстор.

РАЗБИРА СЕ, редно е да се видят онези основни принципи в обучението със спортна насоченост.

То трябва да започне с изучаването на три елемента — отпускане във водата, дишане, плъзгане. Изучаването на тези елементи, задължителни за всички, които искат да се научат да плуват, трябва да се извършва, нато преди всичко се вземат всички мерки за сигурност. За тази цел трябва да се използват или дъски, или коркови пояси.

Абсолютно наложително е да се спазват следните принципи:

1. Да не се определя предварително основният стил.
2. Да не се определя предварително срокът за обучение.
3. Цялата обучителна работа да бъде във водна среда.
4. Уроците да преминават при непрекъснато действие на малките плувци.
5. Извършването на определена работа във всеки урок (в нея плъзгането трябва да вземе „лъжката“ част, тъй като детето, което се обучава, може бързо да оцени своя напредък).
6. Многократно повторение на едно и също движение.

ЕДВА ЛИ Е възможно да се разграничат ясно целите в обучението на нови плувци — едни да се учат, за да знаят да плуват, други предварително да бъдат ориентирани към състезателна дейност. Едната и другата цел са тясно свързани, защото всяко обучение завършва логично със състезание; че състезанието е важен елемент от самата обучителна работа. Ние не искаме да кажем, че състезанието е цел; то е преди всичко ефикасно средство. Може в ранния стадий на обучението да бъдат критикувани някои аспекти на състезателния елемент. Но прилаган разумно, той подготвя децата — и психологически, и физически — да преодоляват трудностите. В края на краищата ние в никакъв случай не можем да пренебрегнем привлекателната сила на състезанието за всяко дете, дори ако то не се ориентира по-късно към спортното майсторство. И именно в момента на обучението при тясна връзка на треньор — дете — неговите родители ще бъдат определени онези, които ще започнат първите си истински крачки към рекордите.

Нужно е обаче да се уточни територията на спортното плуване, което в най-чистия си вид е постигане на максимална скорост на определено разстояние. Но в периода на обучение могат да се използват и други елементи:

— водна топка и скокове във вода за момчета (водната топка следва да се играе с опростени правила или в плитък басейн, или в дълбок, но със спасителни пояси);

— скокове и художествено плуване за момичета.

Необходимостта децата да надминат се-

Доволи ли сте от фигурата си! Ако не сте, защо не се опитате да я поправите! Погледнете гимнастичките — те са стройни и изящни. Типично за тях е изключително малкото им телесно тегло — на всеки сантиметър от ръста им се падат по 290—300 грама. При останалите момичета (данните са за около 20-годишна възраст) теглото стига до 360 г на всеки см от ръста. С други думи, при ръст 160 см гимнастичката тежи около 48 кг, а неспортуващите девойки със същия ръст са около 10 кг по-тежки.

Разбира се, вие нямате възможност да прекарвате по няколко часа дневно на уредите или на стадиона. Какво бихте могли да направите в нашия тесен градски мир! На първо място — да използвате всички възможности за спортване (утринна гимнастика, крос и т. н.), като запомните, че нищо не може да замени движението! Дневната ви разходка е с минимална продължителност от 20 минути, като се движите малко по-бързо от обикновения ход. Дръжте главата си изправена, изтегляйте раменете си назад, стъпвайте гъвкаво и еластично...

Ще трябва да спазвате и диета. Една от тях е т. н. „точкова диета“, която ви предлагаме в най-общи линии.

ПРЕДЯСТИЯ: 100 г рибни консерви дават 1 т., порция гъши пастет и 100 г пушена риба не носят точки, 2 краставици от турция са 1 т.

СУПИ И ТЕСТЕНИ ПРОИЗВЕДЕНИЯ: 300 г супа от грах, домати или гъби е 15-20 т., 100 г спагети с масло дават 15 т., а същото количество спагети с месо — 25 т.

ГОТВЕНИ ЗЕЛЕНЧУЦИ: 250 г гъби, карфиол, тиквички, спанак са от 4 до 9 т. Същото количество праз дава 14 т., а пюре от картофи — 30 т. Един варен картоф е 23 т., домати — 6 т., 100 г прах или фасул са 22 т.

ЗЕЛЕНЧУКОВИ КОНСЕРВИ: Консервираният грах и киселото зеле дават по 7 т. на всеки 100 г.

МЛЕЧНИ ПРОИЗВЕДЕНИЯ: 1 л краве мляко дава 12 т., 100 г сирене 1 т.

МЕСО: 100 г от различните видове дават следните точки: телешко рагу — 15 т., говеждо рагу — 10 т., телешки шницел — 8 т., телешко печено или варено — 0 т., кайма — 0 т., шунка — 1 т., салами — 1 т., пилешко — 3 т.

ХЛЯБ: 50 г от различните видове хляб дават от 18 до 25 т.

ОВОЩИЯ: 300 г компоти — от 18 до 26 т., 250 г прозире, ягоди, малини — 18 т., 1 кайсия е 5 т., 1 круша или ябълка (средни величини) — от 18 т., 500 г диня — 20 т. Четвърт от различните плодови сокове са от 26 до 34 т.

МАЗНИНИ: 100 г мас — 3 т., 250 г масло — 1 т., 100 г олио — 0 т.

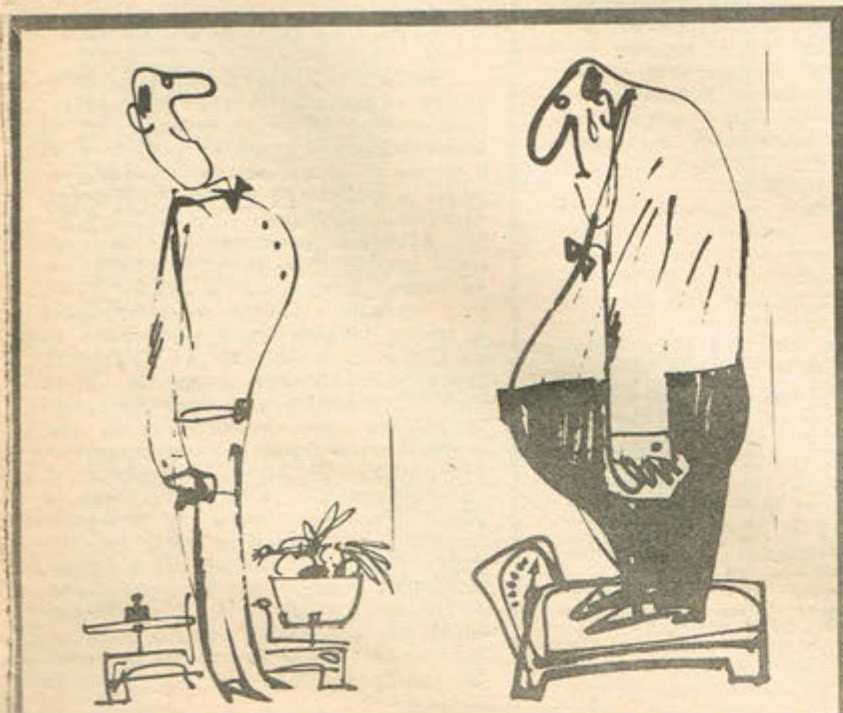
СЛАДКИШИ: 100 г от торта — 60-70 т., от крем и пудинг — 50-60 т.,

жичка конфитюр — 13 т., 1 л мед — 17 т.

ПИТИЕТА: 0,250 л от шампанско 2-9 т., от различни ракии — 2 червени и бели вина — 1 т., ра — 1 т., чашка горчиво кафе — 0 т.

Диетата, която ви препоръчваме, се основава на отказване от реба на въглехидрати — за всичко онова, което в човешкия генизъм се превръща в захар, редица проучвания основните са класифицирани въз основа на съдържанието на въглехидрати са получили съответен коефициент от точки. Тези, които ще имат предлагания хранителен план, ще трябва всеки ден да събират и да внимават тяхното общо количество да не надминава 40 тези, които искат да отслабнат, и 60 — за тези, които искат запазят сегашното си тегло. може да си подбери меню по вкус, без да се отказва от неговото му харесва — стига да не хвърля точковата норма.

Трябва да се имат предвид важни фактори: да не се злоупотребява с ястия, които носят 0 точки за калориите, които те се натрупват; за да имате трябва много точно да си отбелязвате всичко, което поемате; и ният съвет — в диетата асички ва да бъде хармонично, откъм фасула или макароните не бива системно да се откъсват плодове. Изобщо храната трябва си остане разнообразна.

БОГАТАТА РАВНОСМЕТКА НА ЕДИН МАНДАТ

ОТДИХ ЧРЕЗ СПОРТА — нов заряд от бодрост получават на своята волейболна площадка работниците от ТЕЦ „Русе“.

строителство в Русе да не избие в създаването на представителни, но скъпи и не дотам ефективни зали-дворци, а без шум, делнично и скро-мно (но планоно и целенасочено!) да поеме пътя към изграждането на истински модерна, достатъчна и достъп-на база.

Извършеното с неограничаваната по-мощ на русенските народни съвети (градски и окръжен) само за един мандат голямо дело дава и тепър-ва ще дава плодове: в него са коре-

ните на порасналото майсторство на русенските спортисти, на подготов-ката на бодро, здраво и силно поко-ление. Но то е само едно добро на-чало на още по-ведрата перспектива и на още по-твърдата увереност, че и в бъдеще грижите за спорта ще бъ-дат все така бащински. За това бъ-деще ще гласуват в предстоящите избори младите хора от дунавската перла Русе...

Тодор ГЕОРГИЕВ
Снимки: Христо ДУЦКИНОВ

УТРЕШНАТА СМЯНА — и най-малките гимнастички са винаги добре дошли в залата на комплекса „Ялта“.

Крайдунавският красавец Русе пос-реще изборите обновен и разхуба-век издигнаха ръст нови заводи и фабрики, жилищни комплекси и учи-лища — венец на съзидателната дейност на трудовите хора от града. Има с какво да се гордеят и тукаш-

учебно-тренировъчна работа пре-върщат в удоволствие ежедневиите занимания на около 1000 постоянни посетители на комплекса и на рабо-тещите с тях 32 треньори. Макар да е закътана сред борове-те на красивия младежки парк на

то могат основателно да завиждат не малко и не само български градове. И те добре знаят кому дължат това огромно богатство, кому и как да се отблагодарят! Това, което днес е действителност, преди пет години бе само решение

КОМПЛЕКСЪТ „ЯЛТА“ — спортната гордост на Русе.

ните физкултурници и спортисти — през годините на петата петилетка за тях бяха построени нови зали, площадки и игрища, които станяха неразделна част от социалистичес-кия облик на Русе. Съвременната материална база сега събира редов-но 2800 активно спортуващи — тези, които достойно защитават честта на родния град на състезания от раз-личен ранг, както и още хиляди мла-ди хора от училища, предприятия и семейства, които тук играят на во-лейбол, катаят се тълком и духом. Какъ-ва и маршрут да избере човек при посещаването си из Русе, той немину-емо ще го отведе и до някой от многобройните спортни обекти, пос-роени през последните години. Ето в красивата масивна сграда на зак-ръпния комплекс „Ялта“ с нейните две волейболни, една баскетболна и една гимнастическа зала, със салон за адигане на тежести и с лекоатле-тическа писта, с проблемна лабора-тория, функционален кабинет и ка-бинети за физиотерапия и възстано-вяване, със съблекални и бани. Съ-здадените тук всички необходими ус-ловия за нормална целогодишна

брега на вековната река, погледът лесно открива кокетната сграда и осемте отлични корта на новопостро-ената тенис-база, защото тук вина-ги цари оживление, създавано от 150 състезатели и още повече ученици, студенти, работници и служители, които 2-3 пъти седмично практику-ват тази красива игра. А на комплек-са от пет волейболни и 3 баскетбол-ни открити площадки, който израсна сред уютната паркова обстановка в съседство с градския стадион, не-прекъснато е като кошер. Не оста-ва празен и построенният на една от централните улици салон за бор-ба, на чиито 4 тепиха силни мъже овладяват тайните на юначния спорт, нито пък помещенията за трениров-ка на фехтовачите, на „укротители-те на бели мънини“ край масите за тенис. Не могат да се отминат и при-добивки, като хубавата спортна за-ла на завод „Петър Кераминчев“, спортните площадки на ТЕЦ „Русе“, салоните на стадионите „Дунав“ и „Локомотив“, преустроеното езеро в лесопарка „Липник“... Физкул-турниците и спортистите от Русе ве-че са стопани на такава база, на коя-

на пленума на ОК на БКП. Но както се оказа, решение перспективно и далновидно. Не само в прозрение-то на азбучната истина, че без солидна материална база физическата култура и спортът трудно ще станат ежедневие за младежта и трудещите се, че още по-трудно ще растат постиженията на челните спортисти, но най-вече в мъжката работа за реали-зирането й е голямата и безспорна заслуга на партийните и държавни ръководители на града в областта на спортното строителство за времето, от когато за последен път получи-ха доверието на избирателите си. В цен-търа на кипежа застана първият сек-ретар на ГК на партията и член на изпълкома на ГНС Георги Колчев. С любов към спорта, с високо чувст-во за партийна и гражданска отго-ворност, с ясно съзнание за започ-натото сериозно и полезно начина-ние той бе навсякъде: интересува-ше се от проектите, правеше пред-ложения, контролираше, помагаше. Строители и дейтели помнят дните, когато всяка сутрин ги навестяваше, питаше, радваше се на всяка нова копка. Той е причината спортното

Р азказваха ми за посрещане-то на този сливненски спор-тен крал Михаил Желев, ко-ето станал европейски шампион на три хиляди метра с препятствия. На-стина царско посрещане. С музика, открити кола, която се движела тър-ествено бавно покрай шпалир от врата до площада. С митинг. Раз-казваха ми го различни хора, а всич-ки се възбуждаха по един начин — ка-ко участници в голям празник. Казва-ше също, че Михаил Желев всеки ден — и в студ, и в пек, и в дъжд — обягва своите двадесет километра, всяка сутрин по неговия обичаен маршрут има деца. Чакат го край стадиона и тръгват заедно с него, докато стигне.

И тъй като посрещането с музика-та и шпалира не може да се види все-де, а тренировката на Михаил Желев е нещо, което не бива да про-снеш, когато си в Сливен, дойдох тринта заедно с децата край ста-циона. Разбира се, можах да видя са-мо началото на тренировката и това, което потегли с него. И ми се рува, че гледната беше по-възбужда-ваща от всички тържествени посрещан-ия.

По-късно, в тези три дни, в които х в Сливен, ми се случи да се еещна още няколко пъти с Желев.

Втората среща беше задочна. Учас-вах в една проверка на спортната йност в училищата. И навсякъде, в всички сливненски училища, пре-давателите, специалисти по други спортни дисциплини, се оплакваха къ-на шега, къде сериозно от тази тежест — леката атлетика. Дори едналистите по лека атлетика каза-ха, че им е много трудно да убе-т някое дете, че има данни за ска-чане, копиехвъргач, гюлетласкач... Искани да стават бегачи на дълги разстояния. Всички се готве-ха за трите хиляди метра стипъл-йз.

Вечерта попаднах на среща на пе-училище с Милко Димов и Михаил Желев. Децата, които влизаха в сало-на, споменаваха все името на Желев, когато той стана да им говори, им

ВНИМАНИЕ, ДЕЦАТА ВИ ГЛЕДАТ!

разказа нещо, което ги накарва да се обвърнат и към този човек с вече про-шарени коси, който на времето така много е възбуждал бащите им. „Аз ста-нах спортист, защото преди години един ден заедно с много хора, които чакаха колоната на коловедачната обиколка на България да мине през Сливен, видях и нашия, сливненски Милко Димов. Спомням си как много се радвах, че именно той е начело на тази колона. Спомням си какво много исках да стана като него. То-гава, разбира се, той не ме е позна-вал и не е подозирал, че едно момче така се възбужда за него. По-късно, и при тренировките, и при състезания-та много често съм си мислил за Милко Димов и пак, без да знае, съм му обещавал, че ще водя като него колоната.“

Може би беше излишно след всич-

ко това да го питам защо е отказал да дойде в София, когато са му пред-лагали да тренира при по-добри усло-вия, и все пак не можах да устоя на изкушението да чуя прекия отговор на този въпрос, който така много въз-бужда сливненци.

„Смятам, че всеки човек трябва преди всичко да помни, че тежи на своето място. Това е моят град, кой-то ми е дал всичко, което е можал да ми даде. Освен това свикнал съм вся-ка сутрин с мене да бягат по някол-ко малчугани. Мисля, че където и да отида, най-много ще ми липсват де-цата на Сливен.“

Попаднах на една тренировка в бор-цовия салон на Димитровград още ко-

гато там си беше Еню Вълчев. Трени-раха момчета на няколко тепиха, а погледите им бяха отвлечени все към тепиха на Вълчев. Попитах един от децата защо така го гледат, не са ли всеки ден тук, не са ли свикна-ли с него, а той като че се учуди на такъв въпрос.

— Та със славата не се свиква. Мла-дите борци винаги ще гледат всяко движение на големия Еню, за да раз-берат как се става шампион. Нали все-ки иска да прилича на него. Дори ако някой успее да го надмине, пак ще иска да му прилича, защото за всич-ки тези момчета той ще е първият голям борец, който са видели...

трамвай. И той слезе, и аз слезох... Не можах да чуя какво е станало, когато и двамата са слезли, защото бе-ше неудобно да спирам до компания-та на десетгодишни момчета и да се заслушвам в разговорите им, въпре-ки че едва ли някой би ме забелязал. Децата бяха така погълнати от този крайно интересен факт — в един трамвай! На една спирка! Със самия Якимов!

Спомних си за всички тези неща, защото от дълго време вече наблюда-вам как една известна спортистка, неспособна да понесе бремето на сла-вата, разиграва всички около себе си като капризна примadona. Струва ми се, че най-голямата й беда е, че не може да разбере, че отстъпките, които й се правят, не са заради ме-далите, които би могла да донесе. Никой от тези хора, които въпреки всичко така много се грижат за нея, не би издържал толкова дълго на капризите й, ако не беше този, по-важен от всички медали факт, че дълго е била кумир на сто-тици малки момичета. И ако те искат да я накарат да разбе-ре, че неблагодарността към тре-ньора, който я е създавал, не надценя-ването, възгордяването са несъвме-стими с мисията на големия спортист, то е не само заради нея, а и за тези момичета.

Не искам да споменавам името й. За това име са казвали толкова ху-бави неща, то все още можеше да увлича! Не искам да споменавам име-то й и защото все още вярвам, че ще разбере, че да си голям спортист е наистина мисия. Много детски очи гледат с възторг на своя спортен ку-мир, искат да приличат на него. До-ри и когато някои от тези деца ста-нат по-големи спортисти, пак остават верни на това първо обаяние, което ги е привлякло към пистата, към за-лата. Не искам да споменавам името й, защото не само за нея, а и за мно-го други славата се оказва непосилно бреме.

— Бях заедно с Якимов. В един

Маргарита РАНГЕЛОВА

Да запазим
четвъртото
място

Амбициите на ТРЕНЬОРА

Иван Абаджиев

В навечерието на европейското първенство по вдигане на тежести, което ще се състои от 19 до 27 т. м. в столицната зала „Универсиада“, най-търсени от журналистите са треньорите.

... Абаджиев отначало се учуди: — Не е ли рано за интервюта! Та до първенството има още седмица! После склонява: — Добре...

Възниква, плещест мъж. Кафяви очи, които гледат внимателно и спокойно. В недалечното минало Абаджиев бе неизменен титуляр в националния ни отбор в категория „лека“, до 67 кг. Състезателният стаж и няколкогодишният треньорски опит са го учили да претегля нещата с истинската им стойност. В спорт като вдигането на тежести точността е неотменно условие — понякога работата опира не до килограмите, а до грамове...

— Кога започна подготовката на българския отбор?

— Официално преди месец и половина, но момчетата всъщност тренират по-отрано. На лагер в „Дианабад“ са Младен Кучев, Александър Крайчев, Атанас Киров, Нораи Нурикан, Стефан Цончев, Йордан Биков, Рилко Флоров, Цвятко Петков, Димитър Славов, Атанас Шопов, Иван Атанасов.

— Някои подробности във връзка с регламента на първенството?

— Всяка страна ще може да участва в състезанията максимално с по един щангист в категория. Същевременно от една страна могат да се състезават в една категория и повече нейни представители, но за сметка на други категории.

— Какво очаквате от предстоящото европейско първенство?

— Мисля, че конкуренцията ще бъде голяма! Първенството в София ще бъде за всички участници генерална репетиция преди олимпиадата в Мюнхен. Кандидатите за медали значително са подобрили постиженията си...

— Амбициите на нашия отбор?

— Стремешът е да задържим спечелената позиция от миналата година, когато на първенството на „стария континент“ в Сомбатхей (Унгария) заехме четвъртото място в отборното класиране. С амбиция сме повече български щангисти да бъдат в челните тройки на отделните категории!

— Кои са претендентите за медали в ония категории, където ще участвуват наши състезатели?

— Ще започна поред: Кат. „най-лека“ — 56 кг. Медалите ще си оспорват европейският шампион Имре Фьолди (Унгария), полякът Трембицки, нашият Атанас Киров и Геннадий Четин (СССР). В Сомбатхей Фьолди бе пръв с постижение в трибоя от 372,5 кг (127,5, 105, 140), а Киров се класира

сира тогава пети с постижение 347,5 кг (112,5, 102,5, 132,5).

„Полулека“ — 60 кг. Най-сериозните съперници на двукратния европейски шампион Младен Кучев с постижения в Сомбатхей 382,5 кг (132,5, 107,5, 142,5) ще бъдат силните поляци Новак и Войновски заедно с Дито Шанидзе (СССР), чиито възможности са големи.

„Полусредна“ — 75 кг. Тук фаворит безспорно е Куренцов (СССР)! В Сомбатхей той убедително спечели златния медал с постижение 465 кг пред унгареца Сарваш, който постигна едва 452,5 кг. Техни съперници сега в зала „Универсиада“ ще бъдат Йенсен (Норвегия) и Дитрих (ГДР). От нашите щангисти в тази категория ще участва Йордан Биков и може би Рилко Флоров.

„Полутежка“ — 90 кг. Възлагам надежди на Атанас Шопов! В Сомбатхей той зае в крайното индивидуално класиране петото място с постижение 452,5 кг. Сега амбициите са той да се придвижи напред! С аспирации за медали ще пристигнат на първенството двамата съветски щангисти Ригерт и Колотов. Не са за подценяване обаче финландецът Кангасниemi и шведът Йохансон!

„Първа тежка“ — до 110 кг. Тук борбата за разпределение на медалите ще бъде най-интересна! Ще участвуват световният и европейски шампион Ян Талтс или 24-годишният му съотборник Якубовски, силният финландец Кауко Кангасниemi, амбициозният Везани (Италия)... Националният ни герб ще защитава младият сливенски щангист Александър Крайчев — абсолютен световен юношески рекордьор, носител и на два сребърни медала от последното европейско и световно първенство за мъже.

Категория над 110 кг. Излишно е да посочвам шансовете за златния медал на феноменалния съветски тежкоатлет, световния рекордьор Василий Алексеев. Кои са другите фаворити: Серж Рединг (Белгия), Ригер (ГДР), финландецът Латерант, представителят на ГФР Манг. По всяка вероятност в тази категория от нашия отбор ще участва Иван Атанасов, който в Сомбатхей зае шестото място в класирането с постижение 510 кг (190, 130, 190). Ще си позволя едно отклонение. В Сомбатхей Алексеев победи убедително съперниците си с резултат 612,5 кг (217,5, 170, 225)... Предполагам, че в София Алексеев ще подобри това постижение.

— Какви са шансовете на отделните страни в отборното класиране?

— В предстоящото първенство с най-реални изгледи за първото място е съставът на СССР, който е европейски и световен шампион. В Сомбатхей той бе пръв с 51 точки, следван от отборите на Унгария (39 т.), Полша (33 т.), България (21 т.), Финландия (16 т.)... Предполагам, че сега няма да се получи някакво сензационно „разместване на пластове“. Всъщност това е мое лично мнение. Точен отговор на прогнозиите ще даде самото състезание...

НАЙ • СИ

ЩАНГИТЕ НЯМАТ ПОКОЙ

Спортен комплекс „Дианабад“. Закътан в зелените пазви на столицата, той сякаш се е отдръпнал от шума на големия град, от неспирния поток на пешеходците и колите, на автобусите и трамваите, от задъхания ритъм на софийското ежедневие...

Всъщност с такова впечатление остава само онзи, който за пръв път би попаднал в този чудесен комплекс от салони, площадки и игрища, плувен басейн, хотел и общежития. Защото и тук животът тече напрегнато, макар в малко необичайни релси за непросветения в спорта човек.

В „Дианабад“ рядко могат да се видят пусти игрища и празни салони. Непрекъснато пристигат спортисти на подготовка за един или други състезания. Тук са и щангистите от националния ни отбор. Предстои им изпитание от висок ранг — европейското първенство по вдигане на тежести, чийто домакин след няколко дни ще бъде София.

... В салона по тежка атлетика е шумно. Подът кхъти от грохота на щангите, които нямат покой — сякаш са във вечно движение, обхванати в железните прегръдки на енергични, жизнерадостни младежи. Повечето от тях са добре известни имена, лицата им са познати от очерците в пресата, от телевизионните и радиорепортажи и съобщения за техни големи успехи в авторитетни международни турнири и балканиади, в европейски и световни първенства — Младен Кучев, Александър Крайчев, Атанас Киров, Цвятко Петков, Атанас Шопов, Иван Атанасов... Талантът си е талант, силата — сила, но в спорт като вдигането на тежести е необходима и сръчност, техника в отделните движения. Има някои неща, без които щангите не се предават... Един до друг тренират двукратният европейски шампион Младен Кучев и абсолютният световен юношески рекордьор, носител на сребърни медали и сред мъжете от европейското и световното първенство Александър Крайчев. Гледката е малко необичайна. Докато Кучев изтласква щанга със солидна тежест, Крайчев „се занимава“ с твърде скромни за физиката си килограми.

— Сашо още загрява — обажда се неговият съквартирант от спортния интернат в „Дианабад“ Димитър Славов, който вече е привлечен в националния отбор в категория до 82 кг.

Заниманията се водят интензивно, с малки паузи. Някои използват минутите на отход за приятелска шега, други — за разговор, трети самотно размишляват...

В единия край на салона продължава да тренира титулярът в „полутежка“ категория Атанас Шопов. Опитва по-големи тежести...

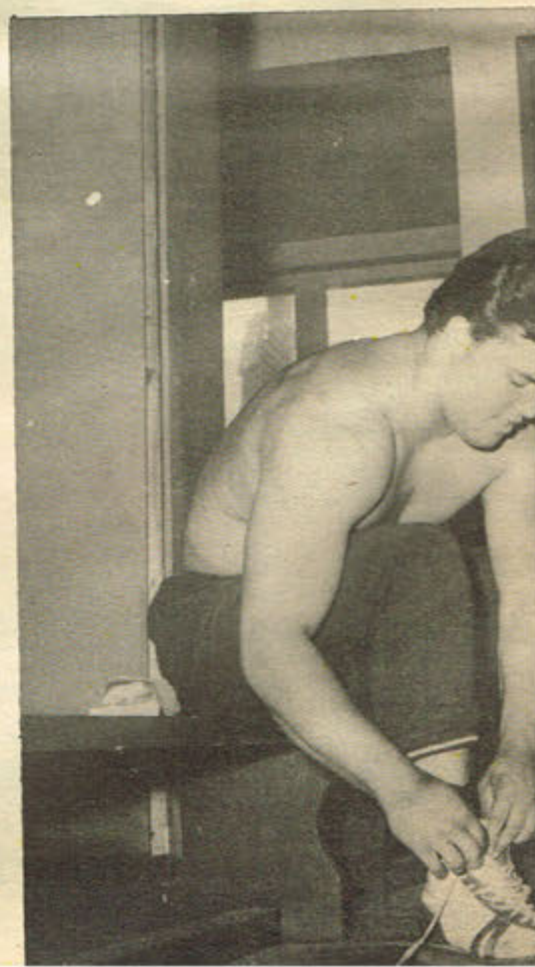
Към него приближава старши треньорът Абаджиев.

— Какво има, Наско? Не върви ли?...

Превзета от силата, щангата отстъпва. Нетоното движение обаче е забелязано от Абаджиев. Нов опит при същата тежест. И още веднъж, пак... Докато дефектът изчезне, докато учителът остане доволен от ученика.

... Тренировката завършва. Салонът утихва. Сминал е още един ден от подготовката за отборното състезание. Утре щангите отново не трябва да бъдат в покой. Ежедневие, изпълнено от висок телен и упорит труд. Но тук дните на тези младежи хора имат и друго лице — тази вечер ще ги чуят интересна беседа, вдруги ден заедно ще отидат на кино, после на концерт. Трупат се знания в лагерната обстановка, добиват се опит, търси се настроение, раждат се импулси за интензивна подготовка!

Веселин ЛЕСИНГЕР

Богатири от СССР

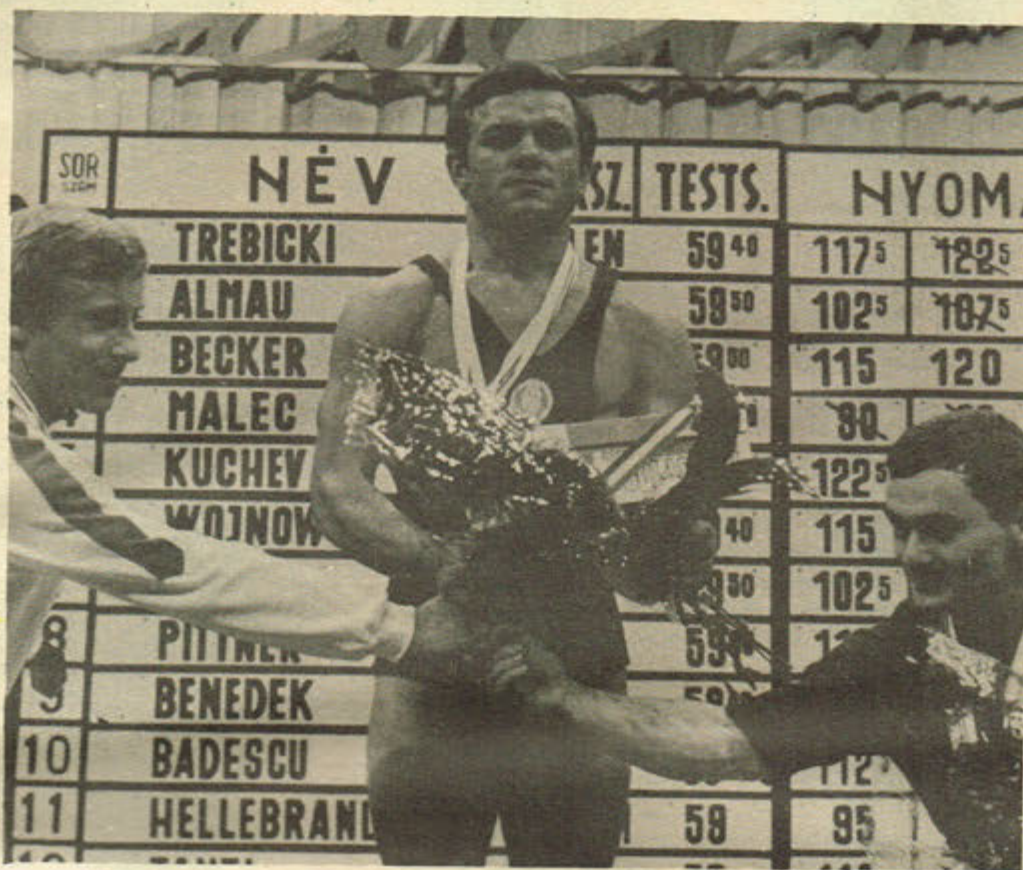
Съветските щангисти идват на европейско първенство в София, за да победят. Това е какво добре разбират и специалистите, и дилантите във вдигането на тежести. В този спорт при който влиянието на всякакви странични фактори е сведено до нула, цифрите служат като стабилна база за съпоставки и заключения. В момента богатири от СССР

- притежават 6 световни и 7 европейски рекорда в трибоя от общо 9 възможни;
- носители са на 5 световни и 5 европейски титли за 1970 г.;
- направили 64 от всичките 85 поправки на световните рекорди през 1970 г.;
- владеят 19 от общо 36 световни рекорда, които се регистрират в отделните категории и движения.

Поле за борба с пратениците на Съветски съюз ще има в по-леките категории. И тук оборът на СССР разчита на големи имена: Кришчишин (52 кг), Четин (56), Шанидзе (60), Куренцов (75). Но редица други европейски страни разполагат със състезатели, способни да атакуват златните медали.

Силата на съветския отбор е в неговата „тежка артилерия“ начело с Василий Алексеев. Като изключим него и Иванченко (82,5), който не отдавна откри „Клуба на 500-те килограма“ за спортистите в тази категория, в останалите тегловни разреди съветските треньори доста ще са пооблсат главите, преди да изберат: Ригерт или Колотов (90), Талтс, Якубовски или Утсар (110). Но това вече са грижи от съвсем друг характер...

Богатир на богатири: Алексеев (СССР)

Една снимка, документ за голям успех на родния спорт — Младен Кучев, победител на европейското първенство в Сомбатхей, със своите асистенти — Войновски (Пол.) и Бенедек (Унг.)

Спортът не е от вчера...

ВЕКОВЕ И КИЛОГРАМИ

В музея на Олимп е запазен голям заоблен камък, който тежи 143 кг. Още през VI век преди нашата ера ръката на каменоделеца е изписала върху него: „Бибон ме вдигна над главата си с една ръка.“ По същото време в Елада вдигачът на тежести Евмаст отделил от земята каменен блок, тежък 480 кг! Това са първите достоверни сведения за постиженията на тежкоатлетите от древността. Защото още от най-старите времена човекът е виждал във вдигането на тежести средство, с чиято помощ може да провърви и покаже своята сила.

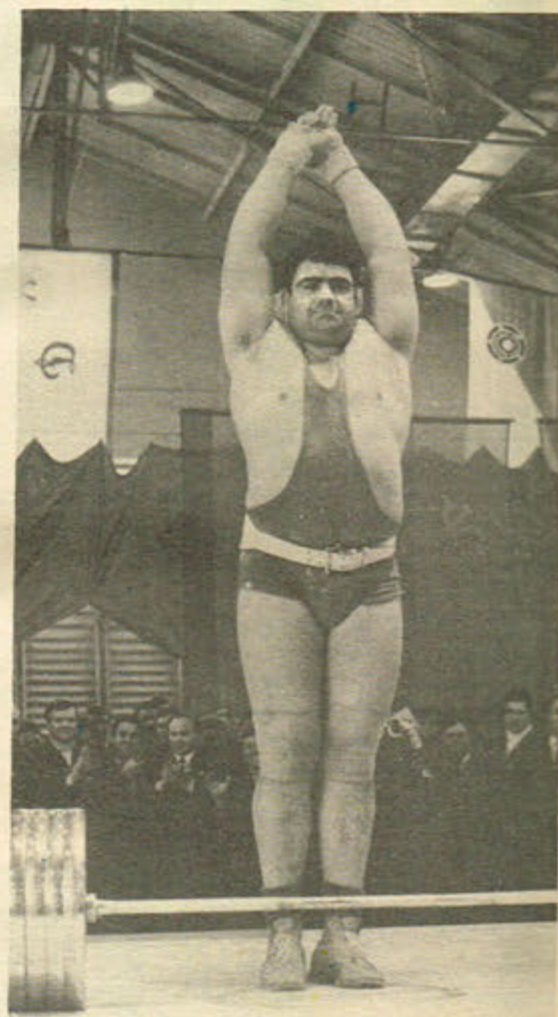
От пожелателите страници на старите книги и документи могат да се изровят стотици и хиляди имена на колоси от миналото, които са смаявали съвременниците си със своята физическа мощ. Но в повечето случаи е трудно да се открие границата между истината и преувеличението. В книгата си „Царе на силата“ Емил Дебонне, живял в началото на нашия век и „скромно“ нарекъл себе си „основател на физическата култура във Франция“, доста лековерно описва много такива „подвизи“. Например от него научаваме за знаменития „човек-оръдие“ Винерон, който носел на рамото си 365-килограмово оръдие дуло... Научаваме и за французина Луи Юнк, роден през 1862 г. и известен под прякора „Аполон“ — един забележителен атлет, ако се съди по телосложението му (висок 190 см, тежък 127 кг, гръдна обиколка 128 см при издишване и 138 см при вдишване). И до днес в атлетическия дружбаство в Монмартър се пазят ос от железопътен вагон заедно с двете колеи, тежка 162,5 кг, която се нарича „Аполоновата ос“ и била вдигната от Луи Юнк. Много атлети след него правили опити да я заковат над главата си, но безуспешно. Чак през 1931 г. бившият олимпийски шампион Шарл Ригуло, вече професионалист, успял да стори това. Последвали го и други. Но междувременно се разбрало, че оста, вдигната от Аполон, е била друга и е тежала само 118 кг...

Днес (или по-точно от 1946 г. насам) понятието „тежка атлетика“ напълно се покрива с понятието „вдигане на тежести“. Но до края на XIX век под тежка атлетика са се разбирали всички видове упражнения и спортна дейност със силов характер: вдигане на тежести, борба, бокс. Постепенното диференциране на тия спортове става през първите две десетилетия на нашия век. Ето някои основни моменти от най-новата (всъщност „истинската“) история на вдигането на тежести.

* Международната федерация по вдигане на тежести (ФИХ) е основана през 1920 г. в Париж, където и до днес е нейното седалище. От 1950 г. тя започва да организира световни конкурси по културизъм (за най-красиво и хармонично мъжко тяло) и променя името си: Международна федерация по вдигане на тежести и културизъм (ФИХК). Основна нейна дейност обаче си остава „железната игра с щангата“. Впоследствие културизмът отново бе отхвърлен като неспортна дисциплина.

* Европейските първенства водят началото си от 1935 г., а световните — от 1937 г.

* Във вид, близък до днешния, вдигането на тежести влиза в олимпийската програма през 1920 г. Тогава се въвеждат тегловните категории, а победителите се определят от сбора на повдигнатите килограми в отделните упражнения (изхвърляне с една ръка, изтласкване с една ръка и изтласкване с две ръце). И в по-ранните олимпиади е имало състезания по вдигане на тежести, но категории не са съществували. Днешната система (трибой, включващ повдигане, изхвърляне и изтласкване с две ръце) се използва от олимпийските игри през 1928 г. След това се променя само броят на категориите. Сега те са девет.

РЕКОРДИ... РЕКОРДИ... РЕКОРДИ... РЕКОРДИ...

КАТЕГОРИЯ

I „най-лека“ — 52 кг
II „най-лека“ — 56 кг
„полулека“ — 60 кг
„лека“ — 67,5 кг
„полусредна“ — 75 кг
„средна“ — 82,5 кг
„полутежка“ — 90 кг
„тежка“ — 110 кг
„сверхтежка“ — над 110 кг

СВЕТОВНИ

Кришчишин (СССР) 340 кг
Фьолди (Унг) 372,500 кг
Мянке (Яп) 400 кг
Башановски (Пол) 445 кг
Куренцов (СССР) 482,500 кг
Павлов (СССР) 507,500 кг
Колотов (СССР) 532,500 кг
Талтс (СССР) 565 кг
Алексеев (СССР) 625 кг

ЕВРОПЕЙСКИ

Кришчишин (СССР) 340 кг
Фьолди (Унг) 372,500 кг
Ханидзе (СССР) 392,500 кг
Башановски (Пол) 445 кг
Куренцов (СССР) 482,500 кг
Павлов (СССР) 507,500 кг
Колотов (СССР) 532,500 кг
Талтс (СССР) 565 кг
Алексеев (СССР) 625 кг

ЕВР. ШАМПИОНИ ЗА 1970 Г.

Кришчишин (СССР) 340 кг
Фьолди (Унг) 372,500 кг
Кучев (Бъл) 382,500 кг
Башановски (Пол) 432,500 кг
Куренцов (СССР) 465 кг
Иванченко (СССР) 487,500 кг
Кангасниemi (Фин) 530 кг
Талтс (СССР) 562,500 кг
Алексеев (СССР) 612, 500 кг

THE FAMOUS DICK KERR INTERNATIONAL LADIES' F.C. WORLD'S CHAMPIONS, 1917-23.
RAISED OVER £70,000 FOR EX-SERVICE MEN, HOSPITALS AND POOR CHILDREN.
WINNERS OF 7 SILVER CUPS AND 3 SETS OF GOLD MEDALS.

ПРЕДИ ВСИЧКО — ЗРЕЛИЩЕ

Днес и утре в Монте Карло ще заседа извънредният конгрес на УЕФА. Наред с останалите въпроси в дневния ред фигурира и проблемът за развитието на женския футбол в Европа.

Европейският съюз на футболните асоциации вероятно ще вземе становище. Трудно е да се каже как ще реагират отделните страни. Един от тях са убедени в неговото бъдеще, други направо считат, че той няма място в голямото семейство на спортовете.

И все пак — какво представлява женският футбол?

...Масилото на статистиците, които бяха записали в своите архиви, че първи световен шампион по футбол за жени е Дания, не беше кой знае колко засъхнало, когато английското списание „ФА нюз“ помести разгневено писмо на своя читателка. Тя съобщаваше, че „фамозният отбор „Дик Кер“ е световен шампион от 1917 до 1925 г.“, че „отборът е играл много срещи, в които с благотворителни цели е спечелил 70 000 лири“, че „Дик Кер“ имал 7 сребърни купи и 8 комплекта златни медали“, и приложи картинка от онова време (факсимилето горе).

Повече сведения липсват...

Затова пък данните от първото (няма да се бъркаме в работата на статистиците кое наистина е първо...) световно първенство в Италия през миналата година са твърде пресни.

Тогавашните специалисти заключиха, че участващите отбори и на първо място световният шампион Дания, победил на финала Италия с 2:0, са показали майсторство. Играта на футболките — и особено на датчанките! — не разочаровала. Те демонстрирали отлична техника, боравели умело с топката, стреляли неочаквано силно и показали тактически усет, които могли да накарат много италиански мъжки аматьорски отбори да се замислят и... засрамят. Италианките пък имали в своя състав една Елена Скиаво, която журналистите не закъсняха да нарекат... Джиджи Рива. Толкова силно изразени били реализаторските ѝ качества.

На второ място се изтъква финансовият успех на първенството. Женският футбол — поне по време на срещите в Италия — излезе от сянката на снизхождението и неверието във футболната сила на жените. Финалът на шампионата въпреки сравнително високите цени на билетите е бил посетен от 26 000 зрители, платили между два и три долара за своето място. А и хората, влезли без билети, не били малко... Впрочем не само финалът предизвикал интерес — предварителните срещи между Англия — ГФР и Дания — Англия, играни в Генуа и Милано, били посетени средно от по 10 000 души.

Трудно е обаче да се предвиди

любопитството, интересът към нещо ново и непознато. Именно зрелището, а не голямото майсторство привличат зрители, и състезателки. Може би точно това любопитство накара една традиционна страна като Англия, настроена скептично към всичко ново във футбола (та англичаните не взеха участие нито в първото световно първенство за мъже, нито в първия турнир за купата на европейските нации, нито в първото съревнование за купата на европейските шампиони...), да участва на шампионата в Италия...

Близкото бъдеще на женския футбол обаче изглежда осигурено. От

...Впрочем и у нас има жени, които искат да играят футбол. Преди няколко години бяха направени — в София и в провинцията — първите опити. Играха се дори и междуградски срещи. Първите двубои наистина не показаха особени възможности на състезателките. Те съвсем не отговориха на въпроса, трябва ли жените да играят футбол...

Дали жените наистина трябва да разиграват коженото кълбо? Въпросът е открит. Редно е преди всичко да се види дали тази толкова популярна сред мъжете игра отговаря на физическите, физиологическите и психическите качества на жената; де-

Мисли ли някой, че женският футбол може да мине без сълзи!...

8 до 29 август т. г. в Мексико ще се състои вторият световен турнир за жени. Наред с домакините ще участвуват Дания, Швеция, Белгия, Франция, ГФР, Италия, Швейцария, Австрия и Чехословакия...

А по-късно? Това е въпрос, който едва ли ще получи отговора си веднага.

ли може да допринесе за нейното физическо и духовно усъвършенстване, за всестранното възпитание на девойките...

А сега с интерес ще очакваме да научим становището на конгреса на УЕФА...

Огнян БОЕВ

ИЗГНАНИЦИТЕ ОТ «СЕНТ ЕТИЕН»

През последните години настроението на футболна Франция се движеше по начупена линия, следвайки редките победи и по-честите поражения на националния отбор. Но и в едините, и в другите случаи най-добре се чувстваха вратарят Жорж Карнюс и централният защитник Бернар Боские. Критиците насочваха стрелите си към всеки друг, но не и към тях, а певците на дитирамби редовно вплитаха имената им в най-сочните си рими. Върху тяхната игра до голяма степен градееше успехите си и шампионът „Сент Етиен“.

Преди месец, когато отборите на „Сент Етиен“ и „Бордо“ излязоха на терена за двубой си от 31-ия кръг на френското първенство, част от привържениците на шампиона посрещнаха с осирекване Карнюс и Боские. А когато мачът завърши, най-кевъз-държаните връхлетяха към тях със

и морален характер, нанесен след предварителното и едновременно прекратяване на договора с клуба. Така избухна един от г-скандалите във френския футбол, край още не се вижда.

Това са фактите. Но те имат текст. Малцина коментират фактите, а два от основните стълбове на националния отбор в момента не играят футбол и че това ще се отрази значително върху спортната ма. Коментарите се плъзгат по плоскости — такива, каквато само в света на професионалния футбол.

„В края на сезона — опломбосю Роше — изтичат договорите на петима играчи от моя клуб. И

Карнюс и — дори понякога зад него! — Боские са солидни препятствия за всеки отбор. Ще минат ли „петлите“ без тях!

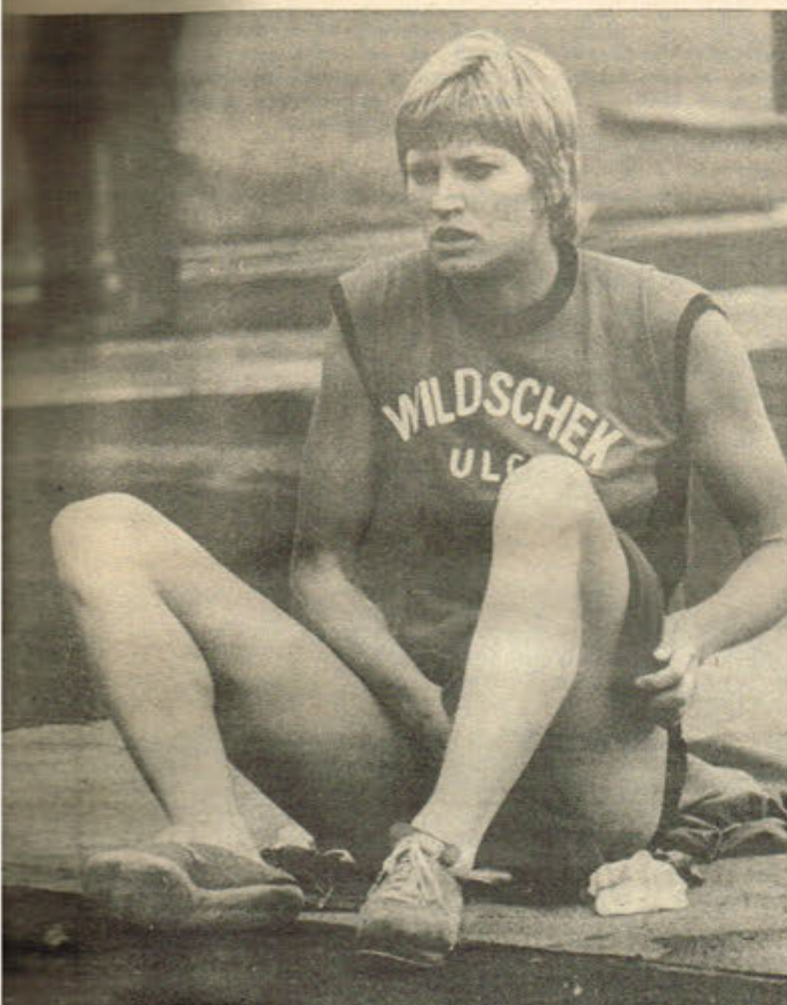
свити юмруци, за да си отмъстят на... „продажниците“. Защото след като водеше с 2:0, „Сент Етиен“ загуби тая среща с 2:3. Изтървани бяха скъпоценни точки, които можеха да се окажат решителни в голямото съперничество за титлата с „Марсилия“. И въпреки горчивината, на тоя хал всичко може би щеше да се приеме като една от ония изненади, които придават допълнителен чар на футбола, ако...

В навечерието на въпросния мач стана известно, че Карнюс и Боские са преговаряли от следващия сезон да играят в друг клуб — и то не в кой да е, а тъкмо в „Марсилия“. Двамата футболисти бяха обвинени, че съзнателно са допуснали грешки в играта си, за да причинят загуба на собствения си отбор и с това да облагодетелствуват „Марсилия“. Въбсен, председателят на „Сент Етиен“ Р. Роше прекрати договорите на Карнюс и Боские, които изтичаха в края на сезона, и им забрани да стъпват на стадиона и да се срещат със съотборниците си, а от друга страна, нападна своя колега и противник от „Марсилия“ М. Локлерк, като го обвини, че по нечестен път иска да предреши първенството на страната. Карнюс и Боские заявиха, че действително са преговаряли за преместване в „Марсилия“, защото изтичането на договорите им със „Сент Етиен“ дава право на такава стъпка, но не са подписвали никакъв документ, само са сондирали мнение и обвинението, че са „продали“ мача с „Бордо“, е неоснователно. Сега те искат възмездие от „Сент Етиен“ в размер на 500 000 франка, което да

стане така, че да спечелим първенството, а да няма с кого да играем в турнира на европейските шампиони поради липса на средства. И е прав, защото такава с наистина съществува. В мачовете френските клубове имаха огромна ност върху играчите си — могат да продават и преотстъпват с право свое усмотрение. След претелна борба срещу това различно крепостничество футболът успя да си извоюва правото да сключват договори с клубове, определени с право, след чието не са свободни и могат да играят в същия клуб или да отидат. Това на пръв поглед проглед разрешението на въпроса обтелствува пр-богатите клубове, а не ще бъде оня, който има пари, като „Марсилия“, на мачове идват средно по 27 000 души (срещу само 13 000 на „Сент Етиен“). М. Локлерк, председател на марсилийския клуб, самоотпорливо рече: „Една след друга минаха епохите на „Реймс“, „Ланс“, „Нант“ и „Сент Етиен“. Почва епохата на „Марсилия“ затова е толкова нервниран мач!“

Изглежда, че наистина нещо се ват натам. Но каква ще е от всичко това, какво вечае бъдещето на френския футбол? Въпрос, на който сега е трудно да се отговори, си задават и привържениците на футболната игра във Ф

СВЕТОВНА ПАНО РАМА

ФРЕНСКИЯТ СПРИНТЪОР Бамбук отново търси големите постижения. Той използва интересен метод на тренировка — в надпревара с известния във Франция кон Тоскан.

ИЛОНА ГУЗЕНБАУЕР, 24-годишна австрийка, преодоля наскоро в скока на височина 190 см. Цели десет години след Балаш, която е все още световна рекордьорка със 191 см, Гузенбауер преодоля заветната граница за всяка атлетка. Впрочем досега 27 атлетки в света имат постижение над 180 см. Ето ранг-листата за всички времена:

191 Балаш (Рум)	61	184 Комка (Унг)	70
190 Гузенбауер (Ав)	71	183 Браун (Ав)	64
187 Шмидт (ГДР)	68	183 Шулице (ГДР)	68
187 Лазарева (СССР)	70	183 БЛАГОЕВА	69
186 Хрепавник (Юг)	70	183 Мранкова (Чех)	69
185 Хюбнерова (Чех)	70	183 Брил (Канада)	70
185 Попеску (Рум)	70		

ЕДИН ОТ НАЙ-СИЛНИТЕ боксьори в близкото минало Енгибарян (СССР) е посветил силите си на млади състезатели. Кой от тях ще наследи славата му.

При неотдавнашното си гостуване в СССР испанският футболен клуб „Еспаньол“ бе придружаван от знаменития в миналото вратар Рикардо Замора, играл на вратата на „Еспаньол“, мадридския „Реал“ и испанския национален отбор. Сега 70-годишният Замора е член на управителния съвет на „Еспаньол“. Съветски журналисти се обърнаха към именития гост със следния въпрос: „Кого смятате за вратар № 1?“ Замора без колебание отговори: „Лев Яшин! Неговата игра е фантастична! Но той не е само голям спортист. Яшин е и обаятелен човек. Запознах се с него преди седем години, когато съветският сборен отбор бе в Испания. Сега се радвам на новата си среща с Яшин в Москва...“

Както съобщава лондонският вестник „Дейли Мирър“, тазгодишният британски турнир по футбол, в който участваха отборите на Англия, Шотландия, Уелс и Северна Ирландия, е събрал общо 250 000 зрители. Вестникът използва случая, за да изрази мнението, че Великобритания трябва да участва с общ отбор в световните първенства, както прави в олимпийския турнир. „Ние правим грешка — се казва в коментара, — като разпиляваме силите си, докато другите страни нямат подобна грижа. Трябва да се съжалява, че Великобритания не може да излъчи отбор, в който наред с най-добрите англичани да бъдат включени играчи, като Джонстън, Бремър, Маклинток (Шотландия), Хънтър, Макморди, Бест (Северна Ирландия), Родригес, Рон Дейвис (Уелс) и др.“

Организацията „Дойче шпортхилфе“ в ГФР, която нарича себе си „обединение за частна помощ на спортистите“, публикува данни за своята дейност. В момента тя подпомага 1670 спортисти с различни суми, максимумът от които е 600 марк месечно. Интересно би било да се чуе мнението на председателя на МОК Ейвъри Брьндейдж по този въпрос...

Миланският вестник „Кориере дела sera“ организира традиционната си анкета за определяне на най-добрия футболист в завършилото първенство на Италия. Анкетират се капитаните на 16-те отбора от „А“ група, като всеки от тях трябва да посочи своя листа с 5 имена. Най-много точки събра централният нападател на „Интер“ и националният отбор Бонинсея — 76 (не бе посочен само от капитана на своя тим Мацола, който според правилата на анкетата няма право да вписва играчи от „Интер“). На останалите места се нареждат Корсо (Интер) с 51 т., Каузио (Ювентус) — 35, Юлиано (Наполи) и Прати (Милан) — по 13, Шнелингер (Милан) — 12, Де Систи (Флорентина) — 10, Мацола (Интер) — 8, Бет (Рома) — 7 и Капело (Ювентус) — 6.

По молба на ФИС (Международната федерация по ски) организаторите на зимните олимпийски игри в Сапоро решиха да направят промени в пистата за спускане (мъже), защото по мнение на експертите първите 200 метра от сегашното трасе представляват опасност за спортистите.

ВЪЗРАСТТА НА ШАМПИОНИТЕ

В бюлетина на Италианския олимпийски комитет е поместено интересно сравнително изследване върху възрастта на олимпийските шампиони по спортовете, включени в програмата на игрите в Мексико. Тогава, през 1968 г., най-млади от шампионите са били плувците (средна възраст 20 години и 4 месеца) и плуващите (17 г. и 6 м.), следвани от боксьорите (21 г. и 9 м.).

Ако се изчисли средната възраст на шампионите (мъже) по различните спортове за периода 1896—1964 г. и се сравни с възрастта им през 1968 г., ще се получи следната таблица:

Плуване	24,6	20,4
Бокс	23	21,9
Изкоздене	22,6	23
Баскетбол	23	24
Кон-такт	27,2	23,6
Аматърско гребане	24,3	23,6
Плуване	26,9	24,6
Лична атлетика	24,9	24,7
Фудбал	25,2	24,7
Водна поло	27	25,4
Стойност	31,8	27,1
Високо скок	32,5	27,7
Високо на метрест	26,8	28,4
Модерен петбор	27,4	28,7
Стойност	34,2	32,5
Стойност	36	38

Важно заключение, че докато обикновено се счита, че възрастта на олимпийските шампиони да намалява, в някои спортове, като изкоздене, баскетбол, кон-такт на тежест, модерен петбор и кон-спорт, тя се е повишила.

ГИГАНТИ НА СПОРТА

ШЕЙН ГОУЛД

До преди месец и половина в Европа дори специалистите по плуване не бяха чували името на 14-годишната австралийска плувница, която някак на шега в лондонския басейн „Кристал палас“ изравни световния рекорд на 100 метра свободен стил (58,9 сек.) и подобри световния рекорд на 200 метра (2.06,5 мин.). Тая „бомба“ направи от дългокраката и стройна Шейн централна фигура в австралийския национален отбор по време на турнето му в „стария“ континент. Любопитството на репортерите и професионалният интерес на специалистите откриха пред любителите на спорта куп интересни подробности за крехкия, но блясав път на новата световна рекордьорка.

До 11-годишна възраст Шейн живее с родителите си на островите Фиджи. Там се научава да плува. През следващите две години от живота ѝ, които протичат в Бризбейн, започва да тренира системно, участва в състезания с връстничките си. Но в Австралия плуването е болест. И ако родителят се гордее с успехите на своята дъщеря или своя син в училище, двама по-горд е с успехите им в... плувния басейн. Тъй като занадък един септемврийски ден на 1970 г. мистър Гоулд от-

вежда дъщеря си в известната плувна школа на проф. Форбес Карлайл. Оттук започва атлетиката на последния, най-стремния връх.

Занятията в австралийските училища продължават от 8 до 15 ч. всеки ден. А съвременната плувна подготовка изисква продължителни, сериозни тренировки. Всяка сутрин, заедно с другите, които са посветили младостта си на плуването, Шейн е в басейна от 5.30 до 7 ч. Втората, следобедната „порция“ продължава от 16.30 до 19 ч. За да правиш това ден след ден, месец след месец, трябва наистина силно да обичаш плуването или... Ония, които познават Шейн, казват, че за нея тренировките са нещо като игра, а състезанията — извор на удоволствие. Това вече обяснява много...

Шейн не е надарена с особени физически данни. Висока е 172 см и тежи 60 кг, но има голяма дихателна мощ, заредена е с неизчерпаема енергия. Всичко това и възможностите за по-нататъшно шлифоване и „рационализиране“ на стила ѝ будят надежди у треньора Карлайл, че през следващите 1—2 години ученичката му може да слезе до границата от 58 сек. на 100 метра.

За европейския футбол късната пролет е почти мъртъв сезон. Клубните турнири завършиха, не са много и срещите за първенство на континента, които се играят в тези дни. Но напрежението е пренесено от зеления терен на зелената... маса. Състои се заседание на Изпълнителния комитет на УЕФА, събраха се и комисиите, които административат клубните турнири, свои решения взеха и съдиите. Започва и извънредният конгрес на УЕФА, на който ще бъдат разгледани особено важни въпроси.

СИТЕРАС ще бъде проследено от всички футболни наблюдатели в света становището на европейските федерации за отнoшението на Европа към световния футбол и ФИФА. Ръководството на УЕФА и неговият председател Густав Видеркер считат, че трябва да се направи нещо ново за вътрешните и външната консолидация на европейския съюз на футболните асоциации. Густав Видеркер предлага своя програма, която има пет точки:

● Европейските федерации по футбол признават и поддържат задължението на ФИФА да разпространява своята дейност във всички страни на света. Като се отказват от всякаква материална помощ от страна на ФИФА, европейските федерации позволяват на ФИФА да отдели значителни средства за развитието на футбола извън Европа — за квалифициране на треньори, технически ръководители и съдии в другите континентални конфедерации.

● Европейските футболни федерации счи-

тат за неприемливо решението на президента на ФИФА, утвърдено от нейния Изпълнителен комитет, да бъде намалено влиянието на европейците в органите на ФИФА, които административат такива основни прояви като световното първенство и олимпийския турнир, чието значение се определя от участието на европейските страни.

● Европейските федерации очакват от компетентните органи на ФИФА да държат лоялно сметка за количеството и качеството на европейския футбол при всички техни решения и особено при разпределянето на 16-те места за финалистите на световното първенство през 1974 г.

● Налогат се по-тесни връзки между органите на УЕФА и представителите на Европа в Изпълнителния комитет на ФИФА. Най-сигурното разрешение на въпроса е европейските членове на Изпълкома на ФИФА да бъдат включени и в Изпълкома на УЕФА.

● Налогат се да се ревизират отношенията

вътре в УЕФА, като малцинството се подчинява на мнозинството. Редно е да се организира европейско първенство без прекъсване, като всяко негово издание бъде квалификация за следващото световно първенство. Това предложение, разбира се, може да бъде осъществено най-рано за световното първенство през 1978 г.

Проблемите, както се вижда от думите на Густав Видеркер, са твърде сериозни и наболевли. Те подсказват, че трябва сериозна „акция“, за да не бъде стеснено представителството на „стария“ континент в световния футбол. И това съвсем не е формален въпрос...

Комисиите, които административат европейските клубни турнири, решиха, че при теглещото на жребия за борбата през 1971—72 г. направо за шестнайсетинафиналите ще се класират отборите, които в последните десет

години са достигали до полуфиналните срещи, както и представителите на Гърция, Италия, ГФР, Испания и СССР, „първенствата са особено напрегнати много равностойни отбори“.

Това означава, че между отборите, няма да играят предварителни срещи да бъде и отборът на ЦСКА „Септеско знаме“, който през 1967 г. бе елиран от „Интер“ едва на полуфинала, след третия мач...

Наказанията, които налага дисциплина комисиите на УЕФА, предизвикаха в го време много спорове. Редко се считаха, че е неправилно състезателите, ни от права за една или повече срещи прояви в клубния си състав, да изтoва наказание и в срещи на национални отбори. Клубовете пък считаха, че не да отговарят (и търпят наказания!) за неприя на свои играчи в националния Отделни членове на ръководни органи УЕФА пък застъпиха становището, че наказания трябва да има сила самомира, за който е наложено.

По този повод има становище съставено на УЕФА да бъдат разделени на две зони — клубни и на националните. При това положение всяко наказание не изтърпявано в категорията турнири то е наложено (в продължение на една повече години). С други думи, състав наказания да не играе една и повече срещи прояви в национален отбор, ще участва в европейски прояви отначало. И обратното.

Мишел

СЕЗОНЪТ НЕ Е МЪРТЪВ...

От тая есен досегашният турнир за Панаирната купа се трансформира в турнир за Купата на УЕФА. Той ще бъде администриран от Европейската футболна федерация, както е с турнирите на шампионите и носителите на купи.

ЕДИН ТУРНИР ПРЕРАСТА В ДРУГ

СТАРИЯТ — турнирът за Панаирната купа — бе създаден през 1955 г. и в началото на своето съществуване протичаше твърде трояко (първият — от 1955 до 1958 г., вторият — от 1958 до 1960 г.). Чак през следващия сезон стана сливане с ритъма на останалите два европейски турнира. В първите три „издания“ участваха сборни отбори на панаирните градове, след което борбата вече се водеше между клубове.

В състоялите се 13 турнира за Панаирната купа са се състезавали общо 192 отбора (1). Имената на част от тях ще намерите в „почетната листа“ — условно подреждане по броя на спечелените точки през всичките тия 16 години. В скоби зад името на всеки отбор е посочен броят на турнирите, в които е участвувал, а после — общ брой на мачовете, победи, равни, загуби, голова разлика и точки.

Български отбори започнаха да участвуват в турнира за Панаирната купа през 1963—64 г. Отделно даваме резултатите, постигнати от тях.

Според регламента на турнира финалните двубои включват два мача при разменено гостуване. Изключенията са през 1964 и 1965 г., когато по споразумение между съперниците носителят на купата бе определен в един мач.

Последната страница в историята на турнира ще бъде затворена на 22 септември т. г. в Барселона. Решено е тоя ден там да се срещнат отборите на „Барселона“ и „Лийдс“ — първият и последният носител на купата. Победителят в тоя мач ще получи трофея като вечен притежание.

НОВИЯТ — турнирът за Купата на УЕФА — е нов не само по име, но и по съдържание, макар че външната форма се запазва. Както и в последните турнири за Панаирната купа, в него ще участвуват 64 отбора, а финалът ще бъде в два мача. Участниците обаче няма да бъдат произволно посочвани от своите национални федерации. Включването им в турнира ще зависи от класирането в първенството на страната. УЕФА задължава това да бъдат отборите, заели местата непосредствено след шампиона (ако сред тях е носителят на националната купа, той ще участва в турнира на носителите на купи). Определен е и „лимит“ поименно за всяка страна. С по 1 отбор ще бъдат представени Албания, Кипър, Дания, Финландия, Гърция, Ейре, Сев. Ирландия, Исландия, Люксембург, Малта, Норвегия, Турция и СССР; по 2 отбора ще имат България, Австрия, Чехословакия, ГДР, Унгария, Холандия, Полша, Румъния, Швейцария и Швеция; по 3 — Белгия, Франция, Португалия, Шотландия и Югославия; по 4 — Англия, ГФР, Италия и Испания. Новият регламент ще позволи косвено за изостряне на борбата в националните шампионати — класирането на едно от челните места ще носи право за участие в турнира за Купата на УЕФА!

БФФ е решила в тазгодишния първи турнир нашата страна да бъде представена от два от първите четири отбора в класирането, т. е. от онези, които няма да участвуват в останалите клубни турнири. А това означава, че „Ботев“ (Вр) вече е осигурил участието си в първия турнир за купата на УЕФА.

Определени са твърди дати за мачовете: 1/32-финал — на 15 и 29 септември; 1/16-финал — на 20 октомври и 3 ноември; 1/8-финал — на 24 ноември и 8 декември; 1/4-финал — на 8 и 22 март; 1/2-финал — на 5 и 19 април; финал — на 3 и 17 май. Тия дати

13-те ФИНАЛА

1958 Лондон — БАРЦЕЛОНА	2:2	0:6
1960 Бирмингам — БАРЦЕЛОНА	0:0	1:4
1961 Бирмингам — РИМ	2:2	0:2
1962 ВАЛЕНЦИЯ — Барселона	6:2	1:1
1963 Динамо Заг. — ВАЛЕНЦИЯ	1:2	0:2
1964 САРАГОСА — Валенсия	2:1	—

1965 Ювентус — ФЕРЕНЦВАРОШ	0:1	—
1966 БАРЦЕЛОНА — Сарагоса	0:1	4:2
1967 ДИНАМО Заг. — Лийдс	2:0	0:0
1968 ЛИЙДС — Ференцварош	1:0	0:0
1969 НЮКЪСЪЛ — Дожа Уйпеш	3:0	3:2
1970 Андерлехт — АРСЕНАЛ	3:1	0:3
1971 Ювентус — ЛИЙДС*	2:2	1:1

* При удвояване на головете, отбелязани на чужд терен, крайният резултат е 5:4 за Лийдс.

ПОЧЕТНАТА ЛИСТА

1. Барселона Исп (11)	70	35	17	18	141:85	87
2. Лийдс Анг (5)	53	28	17	8	92:40	73
3. Валенсия Исп (9)	52	29	10	13	112:67	68
4. Ювентус Ит (6)	46	27	11	8	78:36	65
5. Ференцварош Унг (5)	42	22	6	14	72:43	50
6. Сарагоса Исп (5)	36	22	4	10	74:48	47
7. Динамо Загреб Юг (7)	43	18	11	14	75:51	47
8. Рома Ит (7)	38	19	9	10	71:48	47
9. ФК Кьолн ГФР (6)	36	20	3	13	76:52	43
10. Хайбърнън Шотл (7)	36	18	5	13	66:60	41
11. Интер Ит (6)	33	16	5	12	69:41	37
12. Данфърмлин Шотл (5)	28	17	3	8	49:29	37
13. Дожа Уйпеш Унг (6)	32	15	4	13	64:50	34
14. Бирмингам Анг (4)	25	14	6	5	51:38	34
15. Атлетико Бил.-Исп (5)	28	15	4	9	34:32	34
16. Нюкасл Анг (3)	24	13	6	5	37:21	32
17. Арсенал Анг (3)	24	12	5	7	46:19	29
18. Ливърпул Анг (4)	22	12	4	6	46:15	28
19. Сетубал Порт (4)	24	13	2	9	46:31	28
20. Лиеж Бел (5)	24	12	4	8	29:25	28
21. Андерлехт Бел (2)	18	13	0	5	50:26	26

23. Челси Анг (3)	20	10	5	5	33:24	25
24. Болоня Ит (3)	18	9	6	3	28:15	24
25. Айнтрахт Фр.-ГФР (4)	20	9	6	5	37:26	24
26. Фиорентина Ит (5)	20	10	3	7	30:24	23
27. Атлетико М-Исп (4)	19	10	2	7	30:23	22
28. Спортинг Порт (4)	19	8	5	6	34:25	21
29. Гл. Рейнджърс Шотл (3)	18	8	4	6	27:17	20
30. Цървена звезда Юг (4)	21	9	2	10	32:29	20
31. Килмарнън Шотл (4)	20	8	3	9	34:31	19
32. Херта Зап. Берлин (4)	16	8	3	5	20:18	19
33. Вояводина Юг (5)	17	7	5	5	13:13	19
34. Спартак Чех (6)	21	8	2	11	29:27	18
35. Петролул Рум (3)	13	9	0	4	14:13	18
36. Мюнхен 1860 ГФР (4)	16	6	4	6	37:32	16
37. Еспаньол Исп (2)	14	8	0	6	22:22	16
38. Локомотив Лайп-ГДР (6)	20	6	4	10	23:24	16
39. Порто Порт (6)	16	6	4	6	15:19	16
40. ЛОКОМОТИВ Пд БЪЛГ (5)	18	5	6	7	20:25	16
41. ДОС Утрехт Хол (7)	20	6	4	10	28:46	16
42. Манчестър Юн. Анг (1)	11	6	3	2	29:10	15
43. Байерн ГФР (2)	13	6	3	4	25:15	15
44. Хановер 96 ГФР (7)	21	6	3	12	30:50	15
45. Хамбургер ШФ ГФР (2)	10	7	0	3	23:14	14
74. ЖСК-СЛАВИА БЪЛГ (3)	8	3	2	3	7:10	8
143. ТРАКИЯ Пд БЪЛГ (2)	4	1	0	3	4:11	2

НАШЕТО

УЧАСТНИЦИ

1963—64 I кръг: Стягу. Рум — Локомотив Пд 1:1
II кръг: Дожа Уйпеш Унг — Локомотив Пд 0:0 и 3:1.
1964—65 I кръг: Вояводина Юг — Локомотив Пд 1:1, 1:1 (София); II кръг: Петролул Локотомив Пд 1:0 и 0:2; Ювентус Ит — Локомотив Пд 1:1 и 3:1 пр (в Турин).
1965—66 I кръг: Спартак Чех — Локомотив Пд 1:1 и 0:0; II кръг: Спартак Боден от игра; II кръг: Пд — Бенфика Порт 1:1.
1967—68 I кръг: Партизан Београд — Локомотив Пд 5:1 и 1:1; II кръг: Славия Прага — Локомотив Пд 3:1 и 2:1; Славия Сф — Валенсия 1:1; II кръг: Килмарнън ЖСК — Славия 4:1 и 0:2.
1970—71 I кръг: Тракия

на ЦСКА „Септемврийско знаме“ до дят с три точки и от 15-та им титла ги дели само теоретическата възможност да загубят и двата си мача, докато в същото време сегашният шампион спечели и двата си двубоя. Ситуация наистина далеч по-близка до теорията, отколкото до практиката... И до това положение се стигна в **СПОКОЕН КРЪГ** който имаше само един възлов мач — „Етър“ — „Левски-Спартак“. Шампионите първи отбелязаха гол,

„Левски-Спартак“ създадоха оживлението на шампионата. Основните въпроси са разрешени — челната тройка и последните два отбора са на „мястото“ си, а останалите не правят нещо особено, за да подобрят класирането си. Но къде остава спортният дух? Точно в това относително спокойствие двамата от най-изтъкнатите ни футболисти атакуваха една „граница“ — своя

Още веднъж опасно разбъркване пред вратата на „Ботев“...

Два кръга преди края: АРМЕЙЦИТЕ НА ЕДНА ТОЧКА ОТ ТИТЛАТА!

живяха с надеждата, че увеличават шансовете си в борбата за първото място и... ги загубиха две минути преди края. Точно в този момент, в който спечелиха толкова точки през този шампионат!... В София армейците имаха труден мач. „Ботев“ показа, че наистина за службава третото място, бе корав съперник и се бори с много движение, с много твърдост. Но водачът в класирането методично (в този мач, както и в цялото първенство!) преследваше своята цел и наложи волята си. И ако столичани сравнително лесно наказваха 10 от играчите на „Ботев“ да преклонят глава, „пораждането“ на единнадесетия бе изключително трудно. Много отдавна не бяха виждали толкова добра игра на вратар. Тасев бе пълновластен господар пред своята врата; многократно неговите намеси в наказателното поле („обирането“ на високите топки се редуваха с пресичането на опасни подавания) ликвидираха опасностите в техния зародиш; неведнъж той спаси удари, които изглеждаха неотразими. И този сравнително нов 23-годишен вратар, играл в „А“ РФГ само две дузини срещи, но вече и с добри прояви в

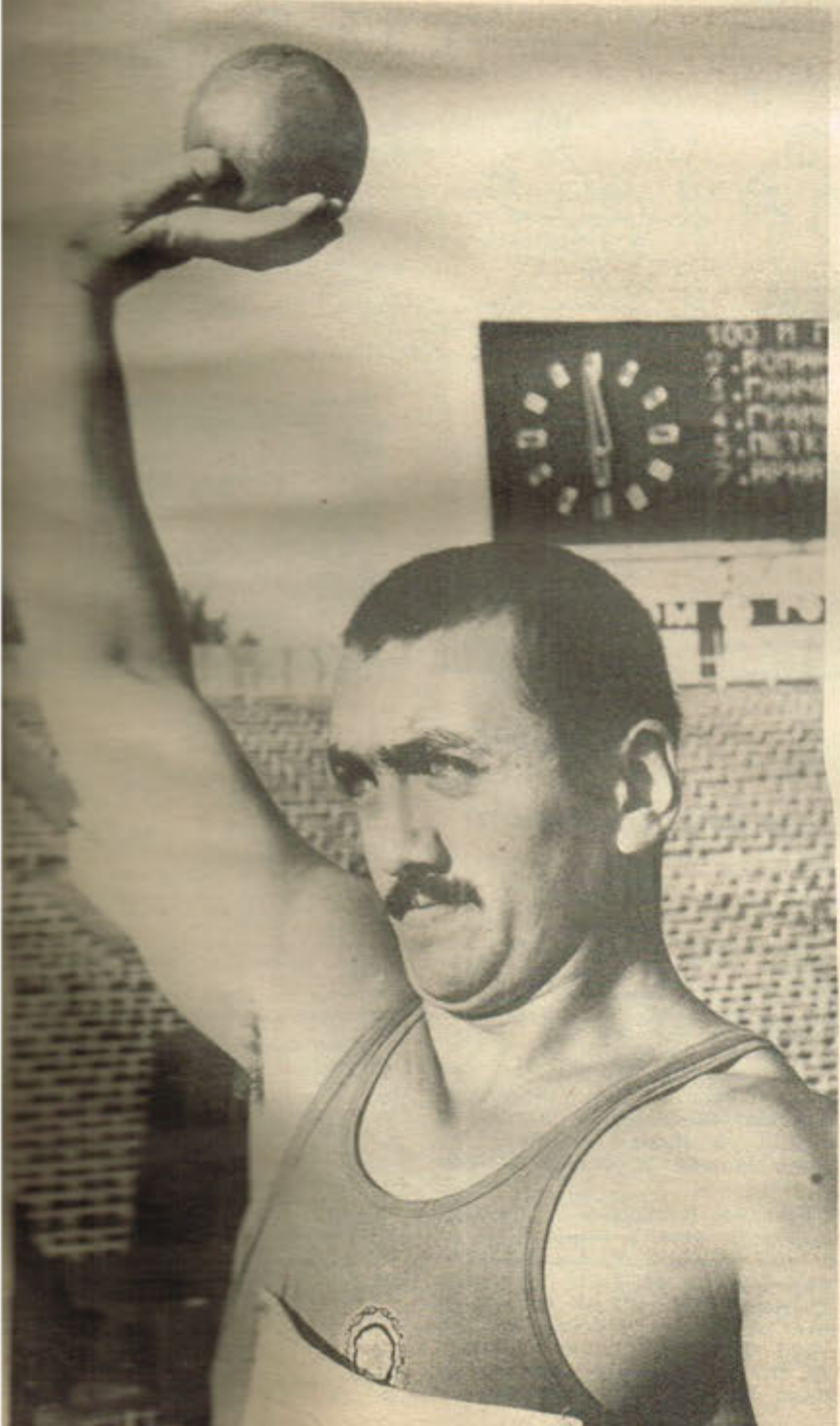
150-И ГОЛ В „А“ РФГ
Аспарухов, който след операцията си показва систематична резултатност, закръгли своя актив на 150 гола, отбелязани в 242 мача. Същата възможност имаше и Якимов. Именно на него съигравите му (и капитанът на отбора Пенев на първо място!) предложиха да изпълни дузпата, която Никодимов не можа да реализира. Но за втори път на стадион „Народна армия“ през този сезон Якимов отказа... Чудно! Кой, ако не самият той, трябва да положи повече усилия, за да спечели една от „благородните“ обувки на „Франс футбол“? Та това ще бъде едно чудесно отличие в блестящия му футболен път!
Ето как изглежда сега класирането на първите реализатори за цялата история на „А“ РФГ:
1. Петър ЖЕКОВ 192
2. Никола КОТКОВ 163
3. Георги АСПАРУХОВ 150
4. Димитър ЯКИМОВ 149
5. Тодор ДИЕВ 146
Може ли да не направи впечатление, че на първите четири места са все футболисти, които играят и сега?...

Митко ЕКСЕРОВ

В даубой са геронте на мача ЦСКА „Септ. знаме“ — „Ботев“: вратарят Тасев и голмайсторът Никодимов.

XXIX КРЪГ НА „А“ РФГ			
ЛЕВСКИ-СПАРТАК — МАРЕК			
Общо:	27	17	5 5 63-24
В София:	13	11	1 1 45-8
В Ст. Дим:	14	6	4 4 18-16
ЛОКОМОТИВ			
ЦСКА Септ. зн.			
Общо:	31	5	7 19 30-65
В Пловдив:	15	5	5 5 19-19
В София:	16	0	2 14 11-46
ТРАКИЯ — ЧЕРНОМОРЕЦ			
Общо:	11	4	2 5 17-18
В Пловдив:	5	3	1 1 11-6
В Бургас:	6	1	1 5 6-12
СПАРТАК — ЕТЪР			
Общо:	3	2	0 1 3-2
В Плевен:	1	1	0 0 1-0
Във В. Търново:	2	1	0 1 2-2
БОТЕВ — ЧЕРНО МОРЕ			
Общо:	13	5	2 6 16-18
Във Враца:	6	5	1 0 10-1
Във Варна:	7	0	1 6 6-17
ЧАРДАФОН ОРЛ. — МАРИЦА			
Общо:	1	0	0 1 0-2
В Габрово:	не са играли за п-во.		
В Пловдив:	1	0	0 1 0-2
ЖСК СЛАВИЯ — ДУНАВ			
Общо:	27	11	7 9 46-39
В София:	13	6	3 4 34-24
В Русе:	14	5	4 5 12-15
ЛЪСКОВ — АКАДЕМИК			
Общо:	1	0	1 0 2-2
В Ямбол:	не са играли за п-во.		
В София:	1	0	1 0 2-2

СПОРТНА СЕДМИЦА

От 12,69 до 18,01...

ВЪЛЮ СТОЕВ (на снимката вляво) на срещата с Полша записа името си на първия българин, прехвърлил границата от 18 м на тласкане гюлле. При световен рекорд 21,78 (Метсън — САЩ) и европейски — 21,00 (Бризеник — ГДР) постижението на Стоев не представлява голяма величина. Но като прибавим, че армейският атлет е още на юношеска възраст, макар че е засукал мъжки мустаци, рекордът му добива много висока стойност!

Само осем атлети са записали досега името си в таблицата на рекордите на тласкане гюлле:
ЯНКО МИЛДЕВ с 12,69 през 1924 г.
ЛЮБЕН ДОЙЧЕВ с 12,83 и 13,07 от 1930 до 1949 г.
АЛЕКСАНДЪР ДРЕНСКИ с 13,69 до 1951 г.
ФЕОДОР ФЕОДОРОВ с 14,21 до 15,56 до 1953 г.
БОРИС КАЛЕЕВ с 15,57 до 1955 г.
ТОДОР АРТАРСКИ с 15,89 до 17,63 [1958] до 1970 г.
РУМЕН ГЕРОВ със 17,65 през 1970 г.
ВЪЛЮ СТОЕВ със 17,81, 18,01 и...

Снимка: Йордан СКРИНСКИ

ЧЕСТИТО, ВАНЯ!
Редакционният колектив на „Старт“ честити на заслужил майстор на спорта Ваня Войнова, член на редакционната колегия на седмичника, раждането на Ивета, нейно второ дете.

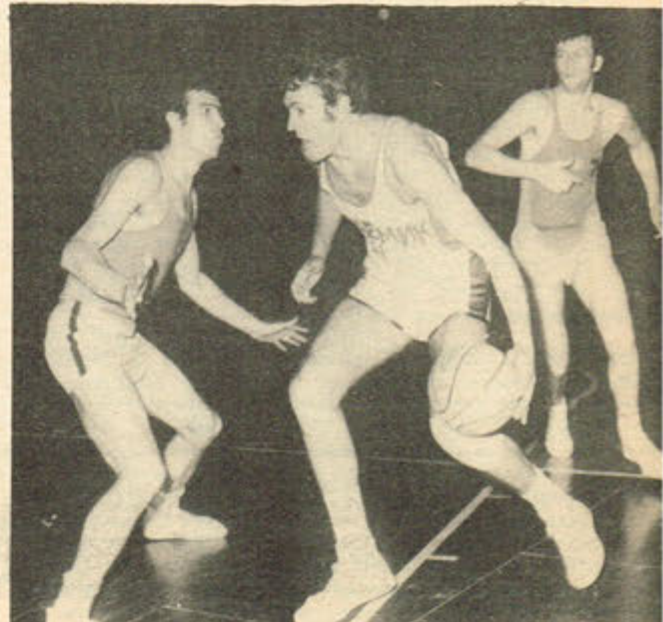

Илия Чубриков със своя „Рено-Алпин“ — победител в международното рали „Златни пясъци“.

Снимка: Чавдар КУРТЕВ

Атакува Голомеев от отбора на „Академик“ в срещата с ЦСКА „Септ. знаме“. Студентите заедно с шампионската титла се борят за успех и за купата на НРБ.

Снимка: Петър СПАСОВ

Старт

ЗАБАВНИ МИНУТИ

Дано не кълвие!

По местата! Готови!

Грижливият тренър

Обикновено карикатури от този род са без текст. Но все пак: какво бихте написали под тази, която ви предлагаме? За автора на най-сполучливия текст редакцията е определила награда: безплатен пропуск за вътрешен или международен футболен мач по избор — до края на 1971 г.

ПРЕДИ НЯКОЛКО ВЕКА

* Великият Гюте, запазвайки до дълбоки старини творческите си възможности, обичал да бяга в гората и бил страстен почитател на плуването. Разбира се, в тези далечни години можело да се плува само в естествени басейни — реки и езера.

* Един от най-добрите френски поети Ронсар бил отличен футболист. Под „футбол“ тук трябва да разбираме онази разновидност на играта с топка, която в XVI век завладяла голяма част от висшите слоеве на европейските страни. Ронсар организираше два състава и станал капитан на „белите“. Три пъти в седмицата се организирали шумни мачове. По твърдението на летописците обикновено побеждавал отборът на поета.

* В онези тъмни времена, когато на кладите все още горели „вещици“ и хората се лекували повече с баене и заклинания. Карл Велики построил в двореца си огромен плувен басейн и ежедневно плувал. От своите войници, той избирал най-добрите „спаринг-партньори“ и се състезавал с тях.

* В историята е записан и друг факт. На 16 септември 1594 г. Хен-

рих IV победил последователно 27 противници в играта „жьо де пом“ — средновековната разновидност на тениса.

Кралете се състезавали и един срещу друг. Особен шум вдигнал на времето мачът между Франциск I (Франция) и Хенрих VIII (Англия), завършил с победа за френския владетел.

* „Плувам доста добре, занимавам се с конен спорт, фехтувам успешно... Освен това се боксирам — особено когато съумея да овладя темперамента си. Успях да победя дори Перлинг и Дженксон в спаринг-мачове през 1806 г.“ — пише големият английски поет лорд Байрон.

„28 март 1814 г. Ставам по-рано от обикновено. Ще се срещна на ринга с Дженксон. Чувствавам се по-добре откогато и да е било.“

Но кой е този Дженксон, който толкова често се среща в дневника на поета? Една от най-популярните фигури в Лондон в 1795 г., след победата си над Даниел Мендоса той завоювал титлата „Шампион на Англия“. В онези времена това значело и световен шампион.

ФУТБОЛНИ ВЪЛНЕНИЯ

Няколко дни преди мача започнахме да разискваме по различните възможности.

— Най-простото е да отидем у Паташонски — каза пан Куча. — Те имат удобни кресла.

— Но екранът е мъничък и образът подскача — изрази безпокойство поетът Рошланек. — По-добре да отидем у председателя Шчавница, той е също в центъра на града...

Мисълта изглеждаше основателна, обаче излезе, че хладилникът на Шчавница е повреден. Топлите пикети, разбира се, никого не привличаха.

Пани Соловейчик издигна кандидатурата на някоя си Кропивница.

— Голям апартамент! Седми етаж, но шведски асансьор. Телевизорът — току-що ремонтиран... Кропивница е много гостоприемна особа.

— Познавам Кропивница — каза Безпалчик. — Прави хубави сладкиши. Освен това ще се събере половината град. Мачът трябва да се гледа в малка компания.

— Тя е бърбича — каза Жижо. — С нея няма да изтраем и десет минути. Освен това не разбира от футбол и ще задава глупави въпроси.

Така въпросът остана открит, докато не срещнахме пан Фончинович.

— От няколко дни живеем само с мача — каза той. — Ще дойдете ли! Вече всичко сме приготвили.

Отзовахме се охотно на предложението, тъй като Фончинович е сериозен човек и може да му вярваш при всеки случай.

И този път бе на висотата на положението. Измежду закуските на преден план стоеше салатата от раци в майонеза, макар че и пушената сьомга също спечели общо признание. Хайверът беше прилично сервиран, водката добре изстудена, селдата в олио бе знаменита. След това имаше печурки на скара, колбаси и крем.

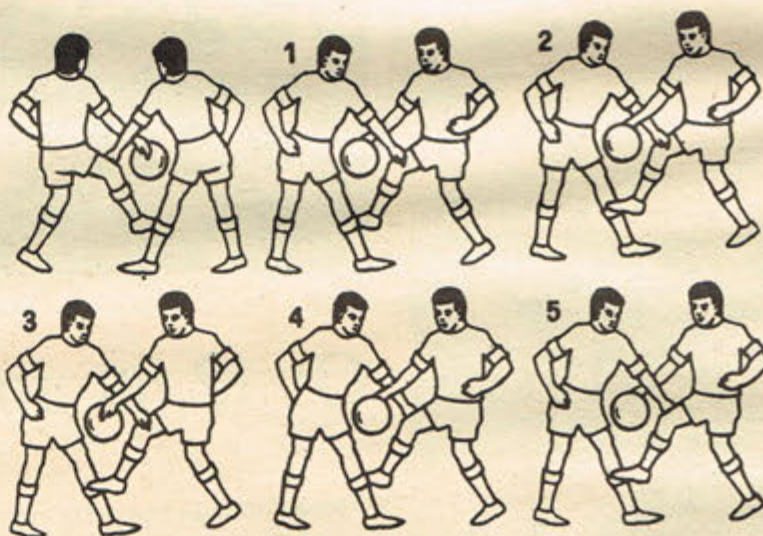
Така прекарахме изключително приятна и полезна вечер. Впрочем този ден в цяла Полша мачовете за европейските купи събраха пред телевизорите милиони хора.

Трябвало само да се изрази съжаление, че, както ни информираха на другия ден, „Гурник“ е отпаднал от по-нататъшно участие в турнира...

МЕГАН

НАБЛЮДАТЕЛНИ ЛИ СТЕ?

Коя двойка играчи, номерирани от 1 до 5, отговаря на играчите в квадрата!

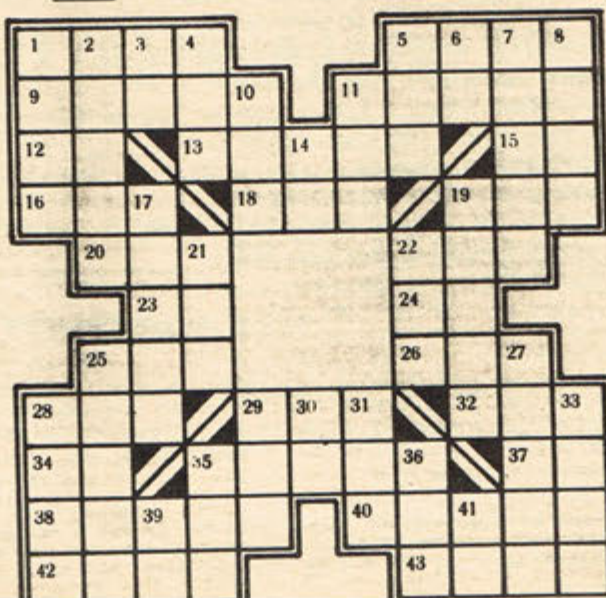
ОТГОВОР: Играчите в модел 2

КРЪСТОСЛОВИЦА

ВОДОРАВНО: 1. Един от най-известните ни боксьори в миналото, понастоящем тренър. 5. Пособия за обща физическа подготовка. 9. Наш борец, двоен олимпийски шампион. 11. Републ. шампион по шах за 1947 год. 12. Инициалите на бивш изтъкнат наш колоездач. 13. Съветски писател („Вратарят на Републиката“). 15. Музикална нота. 16. Гръцки футболен отбор. 18. Град във Франция. 19. Социалистическо списание, редактирано от Янко Сакъзов. 20. Електрическа мярка. 22. Помещение за стрелба. 23. Музикална нота. 24. Мярка за съпротивление. 25. Метално изделие. 26. Полските въздушни линии. 28. Малкото име на прославен съветски вратар, юбиляр. 29. Шахматен термин. 32. Дълбоко място в река. 34. Мярка за повърхнината. 35. Отбор от „Б“ РФГ. 37. Музикална нота. 38. Вид спорт. 40. Футболист от „Ч. море“. 42. Летопис. 43. Световната федерация по борба за аматьори.

ОТВЕСНО: 1. Футболен отбор от „Б“ РФГ. 2. Бивш армейски състезател по футбол. 3. Малкото име на амер. боксьор, бивш световен шампион. 4. Столетие. 5. Футболен термин. 6. Инициалите на наш борец. 7. Съдия. 8. Малкото име на наш национален състезател — кану. 10. Малкото име на белгийски национален футболист. 11. Екип, отбор. 14. Музикална нота. 17. Наш хокеист. 19. Прочут в миналото български колоездач. 21. Съветски шахматист — бивш световен шампион. 22. Дебел непромокаем картон. 25. Определена площ за състезания. 27. Област в Австрия. 28. Геодезически уред. 29. Подаване в

жата. 33. Известен съветски волейболист от близкото минало. 35. Най-долната част на лодка. 36. Наше висше учебно заведение за физкултура и спорт. 39. Инициалите на една от най-добрите ни лекоатлетки. 41. Корейска мярка за дължина.

Отговори

на кръстословицата от брой 1

ВОДОРАВНО: 1. Спасов (Спас). 6. Димова (Роза). 11. Пал. 12. Тасев (Цветан). 13. Зар. 14. Асенов (Илия). 15. Мацола. 16. Кесон. 18. Ирис. 21. Лин. 22. Кили (Жан Клод). 24. Ненов (Добрин). 26. Рона. 27. Г. С. (Георги Стойковски). 28. Фи. 29. Ол. 30. Г. В. (Георги Василев). 32. Онис. 34. Вебер. 36. Ария. 37. Лео (Конфорт). 40. Вера (Маринова). 41. Делта. 43. Алабин. 45. Кракра. 47. Нор. 48. Стяуа. 49. ОАР. 50. Свирка. 51. Плуви.

ОТВЕСНО: 1. Спаринг. 2. Пас. 3. Алехин. 4. Оток. 5. Вавел. 6. Демон. 7. Иван (Колев). 8. Озолин. 9. Вал. 10. Арани. 17. Си. 19. Ресор. 20. София. 22. Колев (Николай). 23. Лагер. 25. Вис. 26. Ров. 31. Вратари. 33. Кистари. 35. Берков (Георги). 36. Аванс. 37. Лента. 38. Ел. 39. Откуп. 41. Диск. 42. Арал. 44. Лов. 46. Рак.

15 — 21 юни
Вторник: 22—1 ч. Европейско първенство по бокс в Мадрид (тегли срещи).
Сряда: 18—18.30 ч. Европейско първенство по бокс в Мадрид (тегли срещи).
Четвъртък: 22.30—1 ч. Европейско първенство по бокс в Мадрид (финали).
Петък: Програма на Мото телевизия.
Събота: 17 ч. Европейско първенство по вдигане на тежести „Универсиада“.
Неделя: 20.30—21.45 ч. Европейско първенство по вдигане на тежести в зала „Универсиада“.
Понеделник: 20.30—21.45 ч. Европейско първенство по вдигане на тежести в зала „Универсиада“.
След програмата — видео европейското първенство по бокс в Мадрид.
Ежедневно: Спорт в пр. „По света и у нас“ и „Нови

НАПАДАТЕЛЯТ

АТАНАС МАНДАДЖИЕВ

ОТКЪС ОТ НЕПУБЛИКУВАН ЕДНОИМЕНЕН РОМАН

Най-напред го видяхме на баскетболната площадка. В столицните „Локомотив“ и „Академик“ (докато следваше право) той бележеше кошове така леко и хубаво. Игра и в нашия национален отбор и така изпи до дъно сладкото и горчиво питие на спортните битки...

После поиска смяна. На баскетболното игрище дойдоха други, по-млади. Но той не напусна спорта. В издателство „Медицина и физкултура“, във в. „Народен спорт“ а сега и в „Литературен фронт“

писателят Атанас Мандаджиев си остава в първите редици на нашата физическа култура. От 1957 г. насам за него се заредиха нови победи — този път литературни: сборниците разкази „Решаващият удар“, „Отровният шип“, „Рекорд сред пламъци“, „На всяка цена“, повестите „Пътешествие без гуми“ и романите „Старт към живота“, „Когато денят е къс“, „Сектор Б“, „Белият цвят на рибите“ и „Вълчи капан“.

Откъсът, който поместваме сега, е от новия роман, върху който авторът работи.

Илюстрация: Симеон ВЕНОВ

в този момент звънна телефонът и тои граона слушалката като с другата ръка похлупи снимката — не искаше да се ожесточава срещу Снежана, нямаше да бъде справедливо.

Обаждаха се от рецепцията.

— Господин Чавдаров, долу ви чака една жена. Пита дали ще слезете или тя да се качи горе.

— Каква жена? — обърка се футболистът и усети, че се изчервява.

Беше си помислил невъзможното. Невъзможното, защото вчерашното му поведение би отрезвило и най-големия нахал, а в бразилката имаше гордост, и то каква! Никой не бе го гледал тъй бясно и злобно...

— Извинете, но аз не познавам тук никого — измърморих той.

Отговорът се забави. Като че ли служителят се съветваше с някого.

— Може би няма да съжалявате — прозвуча все така равно и спокойно гласът, но самият смисъл на думите беше вече излизане от добрия тон, който стриктно се спазва в големите хотели. — Какво да й предам? Дамата чака от доста време, страхувахме се да ви се обадим по-рано. Вчераште имали тежък мач, дано не сме ви събудили?

— Аа, не, отдавна съм станал.

— Слава богу! Та какво да съобща на дамата?

— Ами кажете й... нищо не й казвайте, сега ще слеза.

Преди да излезе, Чавдаров се отби в банята и отново среса косите си с телената четка. В огледалото се отразяваше едно изплашено, леко побледняло лице. Хубава работа, като че ли ме водят на разстрел! Я се стегни!

Луиса Филипе Таркуинио седеше в едно кресло, точно срещу рецепцията. Пред нея се въртяха двама „туземци“ с тесни като юнчи панталони и остроноси черни обувки, бялото на очите им играеше неспокойно. Винаги студени и независими, подобно на крупният от скъпите игрални домове, не хора, а риби, сега администраторите често повдигаха очи към лъскавия плот, който ги отделяше от клиентите, и плъзваха дълги погледи по оголените високо над коленете заоблени крака на синьорината. В позата й, ако има време да размислиш, нямаше нищо неприлично, но тя беше от ония жени, които, както и да седнат, където и да застанат, все ще изглеждат като живо предизвикателство. Да вървиш с такава по улицата, помисли си уплашено футболистът. Значи всички хора да се обръщат подире ви, едни с омраза и презрение, други с възхищение и завист. Поне да беше сложила друга рокля и да махне тия висулки от ушите си! Но не можеше да не признае, че светложълтата й рокля, скооена тясно, за да подчертава формите на тялото, всъщност отива на ярката и тъмна хубост. Все пак — безвкусица, отсъди той, когато зърна и златните й сандали, украсени със ситни зелени камъчета по токите. Дори всичко това дз е истинско и да струва хиляди — пак безвкусица...

Докато я разглеждаше отдалеч, тя размени бързи погледи с едного от рецепторите и живо извърна главата си към стълбището. Остатъ да скочи на крака и да се хвърли на вратата, смути се той още повече и забърза към рецепцията. Остави ключа и се спря пред витринката за илюстрирани картички, преструваше се, че не я е видял. Това, разбира се, беше глупаво, защото вече и последният човек в хотела знаеше кой е щастливецът.

— Господине, вас чакат!

— Да, благодаря...

В този миг две горещи очи покриха очите му. Също както в ученическите години. Съвсем неприемливо за тук, където и чистачките се движеха като графини. Може да си го позволи само човек, който има купища пари, или бедният наивник.

(Продължава в следващия брой)

ЗА ЕДИН МИГ КРАСОТА...

„ПИРУЕТ“ от Милан МЕД

Бяха ми разказвали вече много за него. Милан Мед, художникът, който делеше времето си между болницата, гимнастическата зала и ателието, е известен в Прага. И макар че е затворен и мълчалив човек, оказва се, че има много приятели. Гимнастиците отдавна са свикнали с него. Сменят се състезателите. Някои стават тренери, някои напускат гимнастиката, а Милан Мед е все тук. В тази зала тей идва вече от години. Поколения гимнастици го зараварят и остават. В залата той прави синци. Безброй синци за една картина. Понякога мисчетата и момичетата минават по крак него, надничат. Момичетата обичат да казват: „Също като мене, но аз съм по-хубава!“ — това е старата шега. И отговорът е тоя: „Разбира се. Художникът никога не може да достигне красотата на това, което природата е създала“...

— Не мога да разбера защо болницата и гимнастическата зала.

— Страхувам се, че няма да мога да ви обясня. И на себе си не

мога. Зная само, че за мен е необходимо и едното, и другото. Обект на моите картини винаги е човекът.

— Но във вашите картини виждаме само гимнастици и нищо от това, което заема другата част от времето ви.

— В болницата е човешкото страдание, човешката надежда, човешката отчаяна борба за живот. Може би най-добре се разбира жизнеността на човека на една крачка от смъртта. А в гимнастическата зала намирам друг род усилия, които ме привличат. Много труд за един миг красота! Та съдбата на гимнастика не е ли и съдбата на художника и на всеки творец?

От стотиците платна, които виждаме тази вечер, само четири не са гимнастика. Две са посветени на хандбал, едно — на медицинска сестра и едно — на работничка. Виждаме и графиня, и акварел, и масло, и ярки и пастелни картини без предпочитане на определена тоналност. Използуване на всички средства, търсене на всички пътища, за да се стигне до едно — да видят всички тази красота в гимнастиката, която художникът вижда.

— Може би защото така дълго съм наблюдавал тренировките — казва художникът, — на състезанията вече всяко движение ми се вижда като поема, близка до живота. Зная точно, колко струва всяко постижение. Зная колко струва и всяка несполука. Гимнастиците нямат тези чести проверки като другите спортисти. Затова и всяка сполука и несполука при тях има друга стойност.

Сигурно затова в картините на Милан Мед виждаме по-често момичета гимнастички след несполучливо изпълнение. По-рядко радостта от победата. Четката на художника като любопитна и чувствителна фотокамера проследява лицето на състезателите през цялото време на състезанието. Подготвя, съсредоточава секунди преди „старта“, игра, върхови моменти, победа, поражение, радост, умора... Целият драматизъм на спортната борба!

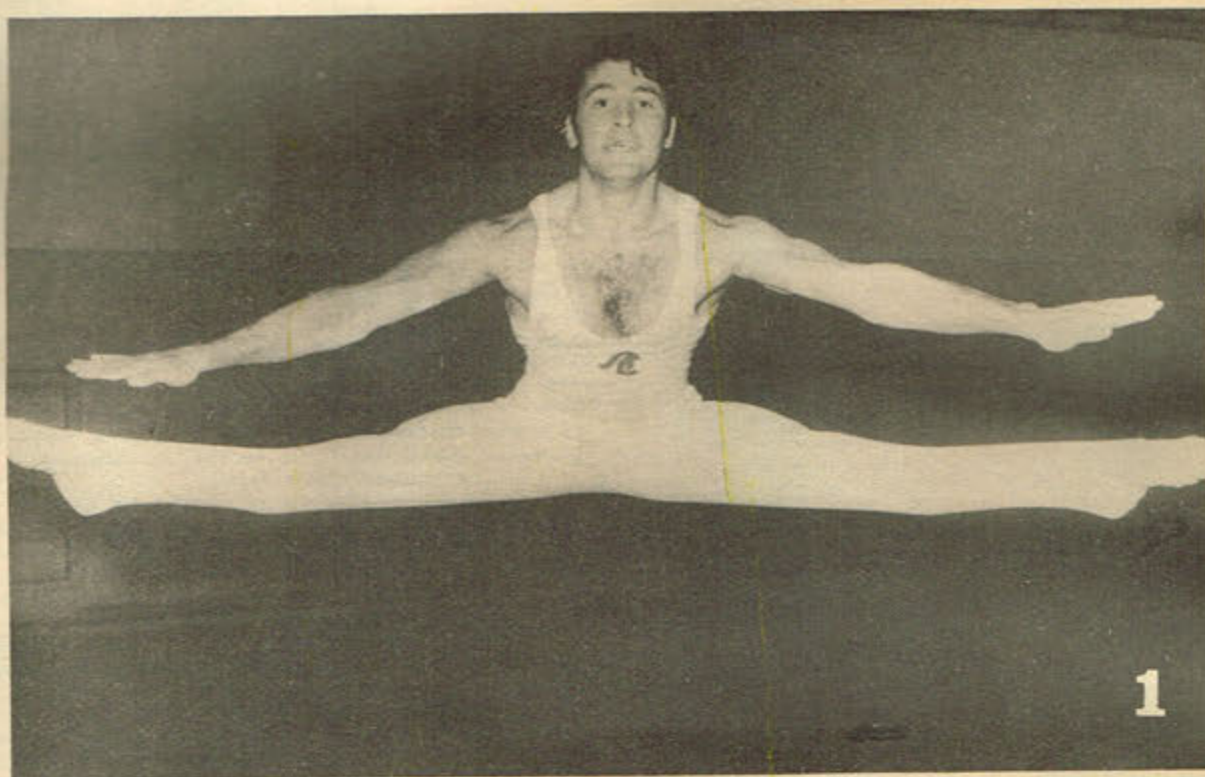
— Една от картините ми напомня с нещо много едно характерно движение на нашата Нешка Робева. Милан Мед не знаеше, че така се казва момичето, което действително много му е харесало при едно състезание на художествената гимнастика.

— Вашите състезатели са чудесни — много експресивни, много контактни, вълнуващи. Не зная дали това е точно Нешка Робева. Запомнил съм го от състезанието като едно от най-хубавите неща и се радвам, че го познахте веднага. Знаете ли, аз съм го хванал...

— А все пак кое от това, което сте нарисували, ви е направило истински щастлив.

Милан Мед дълго мисли. От стотиците платна колебливо се отделят три-четири. За една от картините по-уверено казва — тази много ми харесва. Това е една гимнастичка след състезание. Уморена, замислена, агълбена в себе си. Сега вече ми се струва, че разбирам наистина как се сродява Милан Мед с гимнастиката. Стотици платна, хиляди дни на упорита работа, повече от двадесет години, за да можеш да кажеш за една картина, че действително много ти харесва!...

Миргарита ИВАНОВА

ЕДИН ДЕН С РАЙЧО ХРИСТОВ

ЕДИН ДЕН С ЕВРОПЕЙСКИЯ ШАМПИОН ПО ЗЕМНА ГИМНАСТИКА. ЕДИН ОТ ПЪРВИТЕ, СЛЕД КАТО ЗАПАЗИ ТИТЛАТА СИ В МАДРИД.

В ТОЗИ ДЕН, КОГАТО ВСИЧКИ ПРИЯТЕЛСКИ ГО ПРЕГРЪЩАХА, ТУПАХА ПО РАМОТО, ЧЕ СТИЯХА ГОЛЯМАТА ПОБЕДА, РАЙЧО ХРИСТОВ МОЖЕШЕ ДА СЕ ОТЛЪЧИ ОТ ПОДГОТОВКАТА СИ ЗА ИЗПИТИ ВЪВ ВИФ „ГЕОРГИ ДИМИТРОВ“. НО ЗАНИМАНИЯТА В ЗАЛАТА НА СТАДИОН „ВАСИЛ ЛЕВСКИ“ ПРОДЪЛЖАВАТ ПЕТ ЧАСА ВСЕКИ ДЕН. НЕОТМЕННО! И УПРАЖНЕНИЯТА НА ЗЕМНА ГИМНАСТИКА (снимка 1), И ОСОБЕНО НА ВИСИЛКА (снимка 5). ЗАЩОТО:

— РАЙЧО „ПРОБИ“ НАЙ-НАПРЕД НА ЗЕМЯ.

ТОЙ ИМАШЕ ПОВЕЧЕ ДАННИ ЗА ВИСИЛКАТА, УСПОРЕДКА! — ЕДНА МАЛКО СТРАННА ЗАБЕЛЖКА, КОЯТО МОГАТ ДА СИ ПОЗВОЛЯТ НЕГОВИЯТ ТРЕНЬОР В „ЛЕВСКИ—СПАРТАК“ ЦЕНКО ЦЕНКОВ И СЪЮЗНИЯТ ТРЕНЬОР СЪБЧО СЪБЕВ. (снимка 2).

СЛЕД ПЕТТЕ ЧАСА ИДЕ РЕД И НА ОНОВА, КОТО ДНЕС НАРИЧАТ „ХОБИ“. НО ГРАМОФОННИ ПЛОЧИ СА САМО ЧЕТВЪРТТО УВЛЕЧЕНИЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ШАМПИОН. СЛЕД АВТОМОБИЛИЗМА [„ИСКАМ ДА УЧАСТВУВАМ РЕДОВНО В РАЛТА“ — НИ КАЗА ТОЙ], ФИЛМИТЕ И КНИГИТЕ (снимка 3).

А ТОВА УВЛЕЧЕНИЕ НА КОЕ МЯСТО Е! НЕ ПИТАХМЕ... (снимка 4).

Снимки: Петър СПАСО

